

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • OKTOBER 2018

Liahona

Äldsterna Gong och Soares:
"Vittnen om Kristi namn i
hela världen", s. 12, 18

Åtta saker att veta om din
biskop, s. 24

Joseph Smith: "Inspirerad att
främja Sions sak", s. 28

En berättelse om våra förbund
med Gud i de sista dagarna, s. 34.

**"VETSKAPEN OM ATT VÅRA
HIMMELSKA FÖRÄLDRAR
PLANERADE FÖR VÅR
STÖRSTA GLÄDJE
OCH UPPHÖJELSE**

GER OSS PERSPEKTIV OCH EN
IDENTITET SOM ÄLSKADE BARN TILL
GUDOMLIGA FÖRÄLDRAR, OCH DET
STÄRKER VÅR TILLIT TILL HERREN."

ÄLDSTE QUENTIN L. COOK

Från "Hur barmhärtig har inte Herren varit", sidan 34.

ARTIKLAR

6 Stödverksamhetens principer: Få hjälp att hjälpa andra

Hur vet vi när och hur vi ska engagera andra i vårt tjänande?

12 Äldste Gerrit W. Gong: Älska Herren och lita på honom

D. Todd Christofferson

18 Äldste Ulisses Soares: En man utan svek

Neil L. Andersen

24 Vad varje biskop vill att hans församlingsmedlemmar ska veta

Michael Meyers

Ibland glömmar vi att biskopar är människor precis som vi, som gör sitt bästa för att tjäna väl i sitt ämbete.

28 De heliga: Berättelsen om kyrkan – Kapitel 8: Jesu Kristi kyrkas tillkomst

Medan Mormons bok trycks leds flera personer till den sanna kyrkan. Efter publiceringen organiserar Joseph kyrkan.

34 Hur barmhärtig har inte Herren varit

Quentin L. Cook

Medlemmarna blir inspirerade när de läser om de trofasta sista dagars heliga i den nya berättelsen i flera volymer om kyrkans historia.

KORTA BUDSKAP

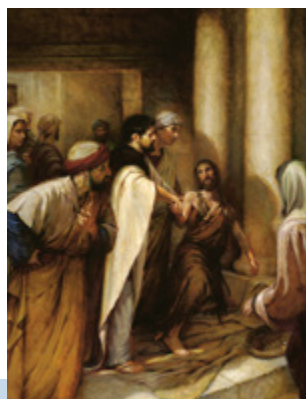
4 Porträtt av tro: Michael Isaac – Bydgoszcz, Polen

10 Vad vi tror på: Vart tiondepengarna går

40 Sista dagars heliga berättar

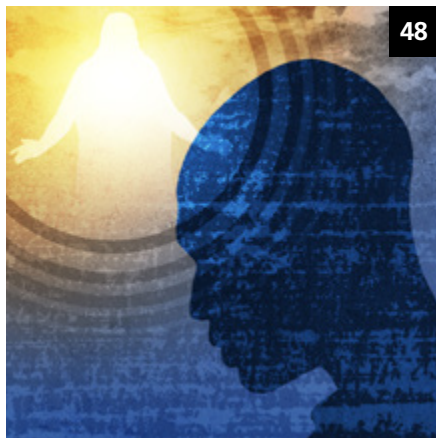
80 Tills vi möts igen: Vår stödjande röst

James E. Faust

PÅ OMSLAGET

Vad jag har, det ger jag dig, av Walter Rane.

48

- 44 Vår motivation till att följa evangeliet**
Mindy Selu
Vår anledning till att leva rättfärdigt handlar egentligen om en enda sak.

- 48 Första steget mot omvändelse**
Aurilas Peterson
Det krävdes stort mod för att gå till biskopen, men det gjorde all skillnad i världen.

*Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret.
Ledtråd: Hur låter du ditt ljus lysa?*

50

- 50 Att lära på Herrens sätt**
David A. Bednar
När vi låter Anden vara läraren ökar vår förmåga att lära.

- 54 5 sätt att lära av generalkonferensen**
Ta en titt på de här förslagen på hur man får ut mer av konferensbudskapet.

- 56 Undervisade av den Helige Anden**
De här tonåringarna berättar vad de lärde av generalkonferensen.

- 58 Affisch: Om ni lyssnar**

- 59 Fakta om generalkonferensen**

- 60 Frågor och svar**
Hur kan jag inbjuda Anden till mitt hem när andra slåss eller bråkar?

- 62 Vägar som förbereder dig för framtiden**
De här upplevelserna som unga vuxna berättar om kan visa dig hur du lyckas i framtiden.

72

- 66 Utdelning av Guds kärlek**
Allie B.
När vi hade flyttat märkte jag att det inte fanns så många i vår gren. Så jag bestämde mig för att göra något åt det.

- 67 En bön bland bergen**
Carsen K.
Jag var rädd att vi inte skulle hitta tillbaka till bilen.

- 68 Låt ditt ljus lysa: Lyser klart i Tjeckien**

- 70 Apostlar vittnar om Kristus**
Jeffrey R. Holland

- 71 Vår sida**

- 72 Tro, hopp och nåd – del 3: Hopp i Nederländerna**
Megan Armknecht

- 74 Läseklubben Mormons bok**

- 75 Hjältar i Gamla testamentet: Ester var modig**

- 76 Berättelser ur skrifterna: Drottning Ester**
Kim Webb Reid

- 79 Färgläggningssidan: Jag kan hjälpa andra att känna sig älskade**

**OKTOBER 2018 ÄRGÅNG 142 NUMMER 10
LIAHONA 14754 180**

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Chefredaktör: Hugo E. Martinez

Biträdande redaktörer: Randall K. Bennett, Becky Craven

Rådgivande: Brian K. Ashton, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Christina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Francisca Olson

Skriv- och redigeringslag: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckeri: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Terez Nilsson

Kromhult 202

241 65 Harlösa

Tfn: +46708-430416

E-post: terez.nilsson@gmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 90:00 som insättes på bankgiro 5270-5092. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.

(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från Liahona kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2018 Vol. 142 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.

Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

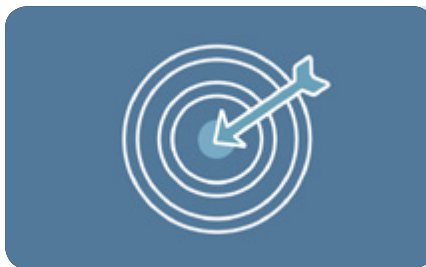
Mer information på internet

Läs artiklar och skicka in dina egna på
liahona.lds.org.

Hitta inspirerande budskap att
dela med dig av (på engelska,
portugisiska och spanska) på
facebook.com/liahona

Skicka feedback till
liahona@ldschurch.org.

Prenumerera på store.lds.org
Eller besök ett distributionscenter,
fråga en församlingsledare, eller ring
001-800-537-5971 (USA och Kanada)

KONER FRÅN GETTY IMAGES

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Anställning, 62

Biskopar, 24, 48

Bön, 4, 40, 41, 67, 68

Enighet, 24, 43, 60

Exempel, 68

Förlåtelse, 48, 72

Gamla testamentet,
75, 76

Generalkonferensen, 54,
56, 58, 59

Helige Anden, den, 50,
56, 60

Himmelske Fader, 34, 43

Jesus Kristus, 44, 70

Joseph Smith, 28, 34

Kyrkans historia, 28, 34

Kyrkans ledare, 12, 18

Kärlek, 66, 79

Lärande, 50

Missionsarbete, 43, 66

Mod, 75, 76

Mormons bok, 28, 74

Motgångar, 4

Oberoende, 40, 62

Omvändelse, 48

Profeter, 42, 71, 80

Stödverksamhet, 6, 24

Tempel, 42, 71

Tionde, 10

Tro, 4, 40, 42, 44

Uppenbarelse, 41, 50

Vittnesbörd, 56, 68, 71

PORTRÄTT AV TRO

"Sjukdomar kan leda till mycket gott", säger Michael som lider av njursvikt. Eftersom hans sjukdom har stärkt hans tacksamhet för evangeliet, säger han: "Det är en bra prövning."

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Michael Isaac

Bydgoszcz, Polen

Först var jag arg.

"Varför just jag?" bad jag. "Jag har tjänat dig, Herre." Efter ett tag förstod jag. I skrifterna står det: "Den som har tro på mig till att bli helad, och inte är bestämd till att dö, skall bli helad" (L&F 42:48).

Kyrkans medlemmar ber hela tiden för mig, men min hälsa blir allt sämre. De tror att deras böner inte blir hörda, men bönerna är hörda eftersom de blir bättre människor och eftersom jag känner kärleken de visar mig.

Hur mycket tid skulle jag ha kvar vid min ålder, även om jag var frisk? Men jag har fortfarande mycket framför mig.

Jag har kyrkan. Jag har ett sätt att kontakta Gud genom bön, genom fasta, genom allt det vi gör. Vad mer behöver jag?

Ibland säger jag till mig själv: "Kanske är det därför jag är sjuk – så att jag kan förstå det underbara som jag är en del av, den underbara sak som det här är."

LÄS MER

Lär dig mer om hur man möter livets svårigheter med hoppets kraft av president Russell M. Nelson på lds.org/go/10185.

Hitta fler porträtt av tro på lds.org/go/18.

Stödverksamhetens principer

FÅ HJÄLP ATT HJÄLPA ANDRA

Hur engagerar vi andra när vi behöver hjälp i våra ansträngningar för att tjäna? Delta i stödverksamhetsintervjuerna och första söndagens rådsmöten.

När multipel skleros band Kathy vid en rullstol insåg hon att hon behövde hjälp varje kväll att ta sig från stolen till sängen. Det var för svårt att göra för bara en person. Så äldstekvorumet rådgjorde om hennes situation och bestämde att de skulle göra upp ett schema för att hjälpa henne varje kväll.¹

När vi lär oss om behoven och styrkorna hos de personer vi tjänar kanske vi upptäcker att vi behöver hjälp för att möta deras behov. Stödverksamhetsintervjuerna och första söndagens rådsmöten är två tillfällen när ni kan samtala om hur man engagerar andra på bästa sätt.

Stödverksamhetsintervjuer

De här kvartalsvisa intervjuerna mellan stödsystrar och Hjälpföreningens presidentskap eller stödbröder och äldstekvorumets presidentskap är den enda *formella* rapporten vi ger angående de personer vi

stödjer. Intervjun är en möjlighet att åtminstone kvartalsvis 1) rådgöra om styrkor, behov och utmaningar som finns hos våra tilldelade familjer och enskilda; 2) avgöra vilka behov kvorumet, Hjälpföreningen eller församlingsrådet kan hjälpa till med och 3) lära av ledare och få uppmuntran i våra ansträngningar.

Äldstekvorumets president och Hjälpföreningens president berättar om viktiga behov direkt för biskopen och får råd och vägledning av honom.

Du hittar mer information om stödverksamhetsintervjuer på ministering.lds.org.

Hur man gör stödverksamhetsintervjuer meningsfulla

Som stöd för president Russell M. Nelsons ord om att stödverksamheten blir ett gångjärn på vilket kyrkans utveckling kommer att svänga, sa äldste Gary E. Stevenson i de tolv apostlarnas kvorum: "Förverkligandet

Artiklarna under inslaget "Stödverksamhetens principer" är avsedda att lära oss att ta hand om varandra och inte att ges som ett budskap under besök. När vi lär känna dem vi tjänar manar den Helige Anden oss så att vi vet vilket budskap de kan behöva utöver vår omsorg och medkänsla.

JESUS ENGAGERADE ANDRA

Jesus mättade 5 000 människor med fem kornbröd och två fiskar. Läs Johannes 6:5–14 för att se hur många gånger Frälsaren engagerade andra i det här tjänandet.

av hans vision ... kommer att hänga på hur väl stödbröder och stödsysstrar blir undervisade och engagerade under stödverksamhetsintervjun.”²

Fyra tips till stödbröder och stödsysstrar:

- Kom till intervjun och sök råd. Var redo att lära.
- Var redo att samtala om behov som du kan behöva hjälp med att möta.
- Fokusera på personens styrkor och förmågor, inte bara på behoven.
- Kontakta presidentskapet för att rådgöra mellan de kvartalsvisa intervjuerna efter behov.

Fem tips till ledare:

- Intervjuerna behöver inte vara långa, men planera så att det finns tid nog att träffas på en plats där ni kan ha ett meningsfyllt samtal.
- Ta tillfället i akt att stödja stödbröderna eller stödsystern.
- Ställ inte frågor som ger intryck av att du bara räknar besök eller bockar av en kontakt, till exempel: "Har du stöttat dina personer den här månaden?" Ställ frågor som i stället uppmuntrar det önskade beteendet. ("Vilka maningar har du fått när du har bett för familjen? Vad hände när du följde maningarna?")

Det centrala i stödverksamhetsintervjuerna är att rådgöra om andras behov. Se också artikeln "Rådgör om deras behov" under Stödverksamhetens principer i septembernumret 2018.

- Lyssna uppmärksamt och gör anteckningar.
- Rådgör tillsammans. Stödpar har rätt att få uppenbarhet för personerna de fått i uppgift att stödja.³

Frågor och svar om stödverksamhetsintervjuer

Vad är en stödverksamhetsintervju?

Det är ett samtal mellan stödbröder och en medlem i äldstekvorumets presidentskap, eller mellan stödsysstrar och en medlem i Hjälpföreningens presidentskap i en miljö där de kan söka och ta emot inspiration från den Helige Anden. Resultatet blir att stödbröder och stödsysstrar kan inspireras att vaka över, visa kärlek, undervisa och trösta på Frälsarens sätt.

Behöver de kvartalsvisa intervjuerna hållas ansikte mot ansikte?

Normalt hålls de ansikte mot ansikte men kan hållas via telefon eller på nätet om det är svårt att träffas. Generellt sett ska båda kamraterna delta i intervjun när så är lämpligt.

Vad är syftet med en stödverksamhetsintervju?

Stödverksamhetsintervjun är en möjlighet för stödbröder och stödsysstrar att gå igenom nuvarande situationer, göra upp planer och få välbehövlig hjälp till personerna eller familjerna som de stödjer. Den ger möjlighet att prata om vilka resurser kvorumet och Hjälpföreningen kan erbjuda.

Hur hanterar jag konfidentiella eller känsliga frågor?

Stödbröder och stödsysstrar delar endast konfidentiell information med äldstekvorumets eller Hjälpföreningens president – eller direkt med biskopen. Konfidentiell eller känslig information ska inte tas upp under första söndagens rådsmöten.

Du kan se utbildningsvideor med stödverksamhetsintervjuer på ministering.lds.org.

Första söndagens rådsmöten

Förutom stödverksamhetsintervjuer är första söndagens rådsmöten ett annat sätt att engagera andra i tjänandet. Under Hjälpföreningens och äldstekvorumets möten kan inspiration komma till dem som är där genom Anden och från andra i gruppen.

Avsikten med rådsmötet är att

- rådgöra tillsammans om lokala ansvar, möjligheter och utmaningar
- lära av varandras insikter och erfarenheter
- göra upp en handlingsplan för hur man ska handla enligt intryck från Anden.⁴

Rådsmöten är mer än samtal. Mötena leder till att vi handlar som enskilda eller som grupp enligt Andens inspiration. Medlemmarna kan få en önskan att utföra Herrens verk till följd av de här mötena.

En uppmaning till handling

”Vår bön i dag”, har äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum sagt, ”är att varenda man och kvinna – och våra äldre unga män och unga kvinnor – ska gå hem från den här konferensen än mer beslutsamma att av hjärtat bry sig om varandra, motiverade endast av Kristi rena kärlek.”⁵ ■

SLUTNOTER

1. Se *Mormon Messages*-videon ”Lift”, lds.org/media-library.
2. Gary E. Stevenson, i ”Stödverksamhetsintervjuer” (video), ministering.lds.org.
3. See Russell M. Nelson, ”Stödverksamhet,” *Liahona*, maj 2018, s. 100.
4. *Kom och följ mig – för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen*, i *Liahona*, nov. 2017, s. 140; finns också på comefollowme.lds.org.
5. Jeffrey R. Holland, ”Vara med och styrka dem”, *Liahona*, maj 2018, s. 103.

VART TIONDEPENGARNA GÅR

Vad händer med pengarna som du betalar tionde med?

Du tjänar pengar.

Du donerar tio procent av din inkomst i tionde (se L&F 119).

Du ger ditt tionde till en medlem i biskopsrådet eller grenspresidentskapet eller donerar det på internet på donations.lds.org.

Första presidentskapet, de tolv apostlarnas kворum och presiderande biskopsrådet är rådet för tiondemedlens användning vid kyrkans huvudkontor. (se L&F 120). Enligt Herrens vägledning fattar de inspirerade beslut om hur de här heliga tiondemedlem ska användas.

TIONDE KAN ANVÄNDAS TILL ATT

*bygga och underhålla
tempel, kapell och andra
kyrkobyggnader*

*driva kyrkans
utbildningsprogram*

*trycka skrifter och annat
material*

*utföra
släktforskningsarbete*

*ordna välfärdsprojekt och
humanitära insatser*

*utföra
missionsarbete*

*organisera aktiviteter i
kyrkan där församlings- eller
grensmedlemmar kan knyta
vänskapskontakter.*

LÄR DIG MER

- Äldste David A. Bednar, "Himlens fönster", generalkonferensen i oktober 2013
- Malaki 3:7-18
- "Tionde", Stå fast i din tro (2004), s. 153-154

Äldste D. Todd Christofferson

i de tolv apostlarnas kvorum

ÄLDSTE GERRIT W. GONG:

Älska Herren och lita på honom

Som nygift doktorand vid University of Oxford i England lärde Gerrit W. Gong sig av egen erfarenhet att när vi älskar Herren och litar på honom så hjälper, vägleder och stärker han oss.

Gerrit var Rhodes-stipendiat och arbetade på att fullfölja två examina, en av dem en doktorsexamen. Samtidigt verkade han i biskopsrådet i Oxfords församling. Han och hans fru Susan mindes ett råd som de fick av äldste David B. Haight (1906–2004) i de tolv apostlarnas kvorum när han förrättade deras vigsel i Salt Lake-templet. "Han sa att vi alltid skulle se till att ha ett ämbete", säger äldste Gong. "Vi visste att om vi litade på Gud och gjorde vårt bästa så skulle han hjälpa oss."

Gerrit och Susan fick "gudomlig hjälp och erfor Guds innerliga barmhärtighet", säger han. Alltmedan Gerrit arbetade vidare i biskopsrådet fullföljde han alla akademiska krav för en doktorsexamen, utom avhandlingen. Han bad biskopen för Oxfords församling, Alan Webster, om en prästadömsvälsignelse. I välsignelsen fick Gerrit det här löftet: "Fortsätt att göra allt du kan så välsignar Herren dig."

Två församlingsmedlemmar som var erfarna advokatsekreterare erbjöd sig att renskriva hans manuskript, så Gerrit kunde slutföra avhandlingen inom några månader. Faktum är att han tog både en masterexamen och en doktorsexamen inom drygt tre år. Därefter tackade han ja till en

forskningsposition vid universitetets fakultet. Hans upplevelser vid Oxford stärkte hans tillit till Herren, en tillit som varar än i dag och fortsätter att välsigna Gerrit W. Gong när han nu verkar i de tolv apostlarnas kvorum.

Bröd och fiskar

"Herren är god och barmhärtig och vill välsigna oss", säger äldste Gong. "Om vi gör vårt bästa välsignar han oss så att vi kan göra mer än vi annars skulle kunna göra. Det är som underverket med bröden och fiskarna. Herren tar det som finns och förstorar det långt utöver vad vi kan göra på egen hand."

Principen om bröden och fiskarna gäller också i fråga om lärande, säger han. "Även om man inte kan skaffa

sig en formell utbildning är det lärandets anda som räknas, för lärande är evigt. Vi kan alla söka efter ljus och sanning, oavsett våra omständigheter. När vi gör det hjälper Herren oss att finna det.”

Förbundsgemenskap

När äldste Gong studerade vid Oxford lärde han sig en annan evangelieprincip, en som han kallar för ”förbundsgemenskap”.

”När vi närmar oss Herren, närmar vi oss också varandra”, säger han. ”Vid Oxford värdesatte Susan och jag våra upplevelser i församlingen lika mycket som våra akademiska

En stor del av sin glädje tillskriver äldste Gong sina föräldrar Jean och Walter och sin fru Susan. Hans föräldrars hem ”var fyllt av en djup vördnad för Guds kärlek till vart och ett av sina barn”, säger han. När äldste Gong träffade sin fru för första gången kändes det som om Susan var någon som han alltid hade känt.

upplevelser. Många av våra närmaste vänner än i dag är personer från Oxfords församling.”

Två av dessa vänner är Tim och Katherine Witts, som minns att de besökte templet tillsammans med paret Gong. ”Jag minns tydligt att broder Gong tog av sig klockan så att han inte skulle distraheras eller hindras av tiden när han begrundade sådant som hör evigheten till”, säger syster Witts. ”Den lilla gärningen har hjälpt mig att bli mer uppmärksam i min egen gudsdyrkan i templet.”

Paret Gong träffar ofta vänner som de känner tack vare evangeliet. ”Många säger ’Vi arbetade med dig när du var i hög-

rådet’ eller liknande”, säger äldste Gong, ”och det är likadant för mig. Jag är tacksam för att stavspresidenten och församlingsrådet hjälpte mig som ung biskop. Vi står alla i skuld till föräldrar, ingifta släktingar, grannar, missionspresidenter, systrar och prästadömsledare som är vänliga mot oss, vägleder oss och uppmuntrar oss att komma till Kristus.”

Släktarv

Äldste Gongs släkthistoria kan spåras 34 generationer tillbaka till First Dragon Gong, som föddes år 837. Äldste Gongs farföräldrar emigrerade från Kina till USA. Hans mor Jean

blev medlem i kyrkan som tonåring i Hawaii och studerade senare vid Brigham Young University i Provo, Utah, där hon bodde hos Gerrit de Jongs familj. Han var den förste dekanen för College of Fine Arts. "Familjen de Jong hjälpte mig förstå hur en evangeliefamilj är", säger hon.

Efter BYU studerade Jean vid Stanford University i Palo Alto, Kalifornien, där hon träffade Walter A. Gong. "Han var redan kristen och förstod snabbt vad det återställda evangeliet har att erbjuda", säger Jean. Han blev medlem i kyrkan och ett år senare vigdes de i Salt Lake-templet. Båda blev lärare till yrket och ägnade tillsammans över 70 år åt att undervisa.

"Pappa blev också patriark", säger äldste Gong, "och eftersom patriarkaliska välsignelser gavs hemma hos oss var hemmet fyllt av en djup vördnad för Guds kärlek till vart och ett av sina barn."

Den 23 december 1953, i Redwood City, Kalifornien, föddes det första av Jean och Walters tre barn. "Hans förnamn Gerrit är nederländskt för att hedra Gerrit de Jong", förklarar Jean. "Hans mellannamn är Walter, för att hedra hans far. Och vårt efternamn är kinesiskt, vilket hedrar hans arv."

Jean säger att Gerrit var omtänksam mot sina yngre syskon Brian och Marguerite. "Han tyckte om att hjälpa dem", säger hon, "även med små saker som att lära dem knyta skorna." Hon minns att hon kom hem från kyrkan en dag och råkade höra Gerrit och Brian säga att de tyckte att ett tal under sakramentsmötet hade varit tråkigt. "Så jag sa: 'Gör ett bättre tal, då.' De tog till sig mina ord och började vara mer uppmärksamma på alla talen", säger hon.

Som tonåring tyckte Gerrit om att ta på sig ryggsäcken och fotvandrade med de andra unga

Från vänster: Marjorie och Gordon B. Hinckley hälsar på Gerrit och Susan på deras bröllopsmottagning. Som missionär i Taiwan undervisade äldste Gong en familj, och många år senare träffade han som generalauktoritet sonsonen till en av döttrarna i familjen. I Vietnam målade äldste och syster Gong en väggmålning för att glädja barn som hade det svårt. Medlemmar i familjen Gong tillsammans med dem som hjälpte till med väggmålningen i Vietnam.

männen i församlingen. Wally Salbacka, som känt Gerrit sedan de var unga, minns speciellt en campingtur. "Jag var där med Gerrit och hans bror Brian och en vän som inte var medlem i vår kyrka. Av någon anledning började vi sjunga psalmer. Gerrit sjöng melodin, Brian sjöng tenor och jag sjöng bas. Jag tror vi sjöng tio eller tjugo psalmer, bara för att det var roligt att sjunga. Det var en fin upplevelse. Vår vän som inte tillhörde kyrkan blev imponerad."

Broder Salbacka minns också att Gerrit bad hejarklacksledarna att tyst heja på schacklaget i high school. "Han övertygade dem om att moraliskt stöd är bra för alla", säger han, "och de kom faktiskt till en match!"

Efter high school studerade äldste Gong vid Brigham Young University. Mellan 1973 och 1975 verkade han i Taiwanmissionen Taipei. Sedan återvände han till BYU där han 1977 tog kandidatexamen i Asienstudier och i Individuella studier.

Uppvaktning och äktenskap

Efter missionen erbjöd äldste Gong sig att anordna brasaftnar på söndagskvällar vid missionärsskolan i Provo. Brasaftnarna gjorde

missionärerna som skulle till Taiwan bekanta med folket, sederna och kulturen där. En av missionärerna var syster Susan Lindsay från Taylorsville, Utah, dotter till Richard P. och Marian B. Lindsay. Broder Lindsay var medlem i de sjuttios andra kvorum. ”Jag kände att Susan var någon som jag alltid hade känt”, säger äldste Gong.

Två år senare, några månader efter att Susan hade återvänt till BYU efter missionen, var Gerrit i Provo hos sin familj. Hans far undervisade vid universitetet och Gerrit hade planerat att vara där i två veckor. Besöket utökades till fyra veckor, och han och Susan träffades varje dag. Sedan åkte Gerrit iväg på en praktikplats i Hawaii innan han återvände till Oxford.

”Vi dejtade från två olika hemisfärer”, minns äldste Gong. ”Jag försökte studera i England medan jag lärde mig så mycket jag kunde om henne på andra sidan Atlanten.”

”Vi förlovade oss över telefonen”, säger syster Gong. ”Han kom hem igen vid Thanksgiving och vi gifte oss första dagen templet öppnades efter nyår.” Två veckor senare flög de till England för att påbörja ett nytt liv tillsammans.

”Det sägs ofta att två familjer blir en när ett par gifter sig”, säger äldste Gong. ”Och det är verkligen vad som hände mig. Jag känner mig lika mycket som en Lindsay som jag känner mig som en Gong.”

En enastående yrkesbana

Efter att ha tillbringat en kort tid i fakulteten vid Oxford sadlade Gerrit om och började arbeta för regeringen i Washington D.C. i USA. År 1984 var han med i kampanjstaben för Reagan och Bush. Han delade kontor med Mike Leavitt, som senare blev guvernör i Utah. ”Gerrit var observant och eftertänksam”, säger broder Leavitt, ”men hans mest utmärkande drag var hans obevekliga vänlighet.”

År 1985 arbetade Gerrit som särskild assistent till USA:s vice utrikesminister. År 1987 blev han särskild assistent till USA:s ambassadör i Beijing, Kina. Och mellan 1989 och 2001 hade han flera befattningar inom Center for Strategic and International Studies i Washington D.C. Därefter återvände han till den akademiska världen när han tackade ja till jobbet som assistent till presidenten för strategisk planering vid BYU. Han hade den rollen i nio år.

Carri Jenkins, assistent till presidenten för kommunikationstjänsten vid BYU, fanns i kontoret intill. Hon minns Gerrit Gongs förmåga att uppmuntra människorna omkring sig. ”Du kanske inte trodde att du kunde klara av en svår uppgift, men det gjorde han”, säger hon. ”Han gjorde allt

han kunde för att råda andra, ge dem hopp och låta dem utvecklas och visa vad de går för.”

Federala domaren Thomas B. Griffith, som kände äldste Gong både i Washington och vid BYU, beskriver deras umgänge så här: ”I slutet av ett samtal insåg jag att fokuseringen hade varit på mig. Han är en utmärkt lyssnare. Och han ställer frågor som får en att tänka.”

Cecil O. Samuelson, generalauktoritet emeritus och tidigare president för BYU, säger att äldste Gong ”vanligtvis är tyst, men hjulen snurrar hela tiden”.

Familjeliv

Gerrit och Susan fick fyra söner – Abraham, Samuel, Christopher och Matthew – som växte upp i olika miljöer.

”När vi var i Beijing välsignades våra barn med att bli varandras bästa vänner”, säger äldste Gong.

”Å ena sidan fick de möjlighet att se en vidgad vy av världen”, tillägger syster Gong. ”Å andra sidan hjälpte det oss att bli en sammansvetsad familj. Våra pojkar säger fortfarande att det bästa vi gjorde som föräldrar var att ge dem bröder.”

”En gång använde vi upp alla våra bonuspoäng för flygning”, säger äldste Gong. ”Vi lät var och en välja en destination. Vi började i Washington D.C., där vi bodde. Sedan flög vi till England, Tjeckien, Grekland, Turkiet, Indien, Kina och Japan.”

”Vi hade en bestämd regel under resan”, säger Susan. ”Vart vi än åkte, åt vi det som lokalbefolkningen åt.” När de slutligen kom till Japan sa äldste Gong till sina söner att han skulle ta dem till en restaurang som var världsberömd för sitt kött. På McDonald’s åt fyra hungriga söner och två föräldrar sjutton hamburgare!

”Både mamma och pappa lade stor vikt vid att vi skulle lära genom erfarenhet”, säger Abraham. ”Pappa tänker ingående på hur upplevelser formar människor, och hela kulturer.” Abraham säger också att hans far ”är försiktig med sina ord för han vill verkligen mena och till fullo tro på det han säger”.

Sam minns att ”fastän pappa var så upptagen vid utrikesdepartementet så tog han sig tid varje kväll till att undervisa och öva med mig inför en mattetävling i trean som jag ville vara med i, som hette ’Challenge 24’. Han sa att om jag vann så skulle vi ha fest med glass och 24 sorters topping.” Sam tog sig till den nationella finalen men vann inte. Familjen Gong åt glass ändå. Men det var inte lätt att hitta på tjugo-fyra sorters topping, så en blev ”beef jerky” (torkat nötkött).

Christopher och Matthew berättar hur mycket de ”uppskattar tilliten, kärleken och hängivenheten som far och mor visar”. Det är en kärlek som äldste och syster Gong visar varandra, och varje son och alla i familjen och släkten.

"Gerrit är en tillgiven far, men är också en tillgiven son och bror", säger Susan. "De rollerna är viktiga för honom. Han hjälper oss förstå att familjerelationerna betyder mer än något annat."

Tjänande i kyrkan

Äldste Gong var upptagen med yrket och familjen, men fortsatte villigt att tjäna i kyrkan som högrådsmedlem, högprästernas gruppledare, Söndagsskolans president på stavnivå, seminarielärare, biskop, missionspresident i staven, stavspresident och områdessjuttio.

Oavsett vad han kallas att göra, även i

Från vänster: I Thailand träffade äldste Gong hans eminens Francis Xavier Cardinal Kriengsak Kovithavanij, den katolske ärkebiskopen i Bangkok. Äldste Gong tycker om att åka på resor ensam med var och en av sönerna, som på den här resan till Kanada med sonen Sam. Äldste Gong delger sina tankar om Livets bröd för seminarie- och institutlärare 2017. Syster Gong utbyter hälsningar hemma hos en medlem i Kambodja.

familjelivet, är vissa egenskaper ständigt uppenbara. "Han ser alla som en son eller dotter till vår himmelske Fader", säger syster Gong. "Men framför allt älskar han Herren. Han vill verkligen av hela sitt hjärta bygga upp riket och välsigna vår himmelske Faders barn."

Och han beundrar sin fru. "Oavsett vad jag ombeds att göra", säger han, "är Susan vid min sida. Hon är bekväm med alla och bryr sig om andra. Hon har alltid varit villig att åka till nya platser och pröva nya saker, vilket jag är tacksam för."

Tjänande i de sjuttios kvorum

Äldste Gerrit W. Gong inröstades som generalauktoritetssjuttio den 3 april 2010. Han fick i uppdrag att tjäna i presidentskapet för området Asien, som har sitt huvudkontor i Hongkong. Senare blev han president för området Asien. Den 6 oktober 2015 inröstades äldste Gong som medlem i de sjuttios presidentskap, där hans internationella upplevelser fortsatte. Han gick bland annat igenom områdesverksamheten i olika delar av världen, till exempel Afrika och Centralamerika.

"Man träffar och lär sig älska de heliga på alla dessa platser", säger han. "Jag känner mig välsignad av att de berättar för mig om sin tro, för deras upplevelser av hur Gud verkar i deras liv blir en del av deras insikt om vem Gud är och hur han älskar var och en av oss."

"Vilka uppdrag vi än ger äldste Gong känner de inblandade att de har fått en vän", säger president Russell M. Nelson. "Han har stor kunskap, men han är ödmjuk. Han kan relatera till personer på alla nivåer och är alltid väl förberedd och övertygande."

Kallas som apostel

När president Nelson kallade äldste Gong att verka som medlem i de tolv apostlarnas kvorum, tog profeten "kärleksfullt mina händer i sina, med min kära Susan vid min sida, och framförde detta heliga kall från Herren som fick mig att tappa andan" (se "Frälsaren uppstånden är", *Liahona*, maj 2018, s. 97). Ödmjukt, men förvissad om sin kärlek och tillit till Herren, tackade äldste Gong ja till kallelsen. Han inröstades den 31 mars 2018. Noggrant förberedd av Herren tjänar han nu som ett särskilt vittne om Kristi namn i hela världen (se L&F 107:23). ■

Äldste
Neil L. Andersen

i de tolv
apostlarnas
kvorum

ÄLDSTE ULISSES SOARES: En man utan svek

När Jesus valde ut sina apostlar i början av sin verksamhet såg han Natanael komma mot honom. Han kunde genast urskilja Natanaels godhet och sa: "Här är en sann israelit som är utan svek."¹

Jesus visste att Natanael var en man med ett rent hjärta och att han var ärlig i sina avsikter och utan hyckleri eller list. Herren älskar rättfärdig redbarhet och kallade Natanael att bli apostel.²

Ulisses Soares är som Natanael ffordom, och Frälsaren har även kallat honom.

"Mina föräldrars ljus"

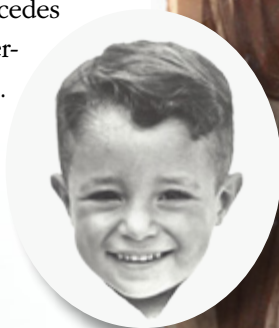
Ulisses, den yngste av fyra bröder, föddes i São Paulo, Brasilien den 2 oktober 1958. Han kom från enkla förhållanden, men hans föräldrar Aparecido och Mercedes Carecho Soares var hederliga, hårt arbetande personer som lyssnade uppriktigt på missionärerna. De blev medlemmar i kyrkan 1965, när Ulisses var 11 år.

"Jag såg aldrig broder Aparecido missa ett möte", säger Osiris Cabral, som verkade som stavspresident när Ulisses var ung man. "Mercedes var också mycket trofast. Ulisses ärvde sina föräldrars hängivenhet."

Ulisses naturligt goda hjärta vidgades när han lärde sig Herrens sätt. "Jag växte upp i kyrkan och följde mina föräldrars ljus", säger äldste Soares. När han följde det ljuset stärktes hans vittnesbörd, trots motstånd.

"Jag var den enda medlemmen i kyrkan i min skola, och de andra killarna försökte alltid dra ner mig och pressa mig till att göra sådant som var fel", säger han. "Jag fick lära mig att försvara mig under sådana utmaningar, men jag litade alltid helhjärtat på att Herren skulle hjälpa mig att klara av det. Jag lärde mig som ung man att om jag gör min del så gör Herren sin. Men man måste hålla ett fast tag om hans hand och om evangeliet."

När Ulisses var 15 bad biskopen honom att undervisa ungdomsklassen i Söndagsskolan. En lektion han höll handlade om att få ett vittnesbörd om evangeliet. Ulisses hade studerat Mormons bok, hade alltid känt att kyrkan

viktigt det var att lyda buden och leva värdigt. Han betonade också att Ulisses skulle förbereda sig ekonomiskt.

I dag bidrar alla missionärer från Brasilien till sina missionskostnader, och många familjer täcker upp resten. När Ulisses närmade sig missionsåldern bestämde han sig för att han skulle arbeta ihop alla pengar han behövde för sin mission. Med hjälp av den starka arbetsmoralen han hade lärt sig av att arbeta i faderns lilla företag, och beväpnad med förmågan att skriva maskin fort, hittade han ett dagjobb där han hjälpte ett företag med lönelistan.

Efter att ha klarat

ett svårt inträdesprov började han studera redovisning vid ett tekniskt gymnasium på kvällarna. Varje månad när han hade betalat sitt tionde lade han undan pengar till sin mission. Efter ett år förflyttades han till företagets revisionsavdelning.

”Det var så jag sparade ihop pengarna till min mission”, säger äldste Soares. ”Och varje månad under de tre åren innan jag åkte iväg köpte jag något jag behövde – en skjorta, ett par byxor, ett par strumpor, en slips, en resväska.” Han behövde också, och fick, mycket kärlek och stöd av sina föräldrar och lokala ledare.

är sann och trott på Frälsaren Jesus Kristus.

När han förberedde lektionen ville han vittna starkt för klassen om att evangeliet är sant. ”Jag studerade och bad innerligt”, minns äldste Soares. ”När jag knäböjde fick jag en mycket fin känsla, en liten röst som bekräftade för mig att jag var på rätt väg. Den var så stark att jag aldrig kunde säga att jag inte visste.”

När Ulisses blev äldre lärde han sig att om han gjorde mer än vad han förväntades eller ombads att göra, välsignade Herren honom rikligt. Ett sådant tillfälle inträffade när han förberedde sig för sin mission. Under intervjuerna med Ulisses betonade hans biskop hur

Ulisses Soares ”växte upp i kyrkan och följde [sina] föräldrars ljus”. De heter Aparecido och Mercedes Soares (till vänster). När Ulisses litade på Herren trots motstånd, lärde han sig som pojke att hålla ett fast tag om Frälsaren och hans evangelium.

Ulisses kallades till Brasilienmissionen Rio de Janeiro. Under första delen av missionen verkade han under president Helio da Rocha Camargo, som senare blev den första generalauktoriteten från Brasilien. Ulisses påbörjade sin mission i början av 1978. Det första tempel i Latinamerika invigdes senare det året i São Paulo av president Spencer W. Kimball (1895–1985).

I januari 1980 gick Ulisses och hans kamrat, som inte heller hade tagit emot sin begåvning, ombord på en buss till Rio de Janeiro för att resa i åtta timmar till São Paulo tempel i Brasilien. Ulisses föräldrar och syskon mötte upp honom där, och familjen Soares beseglades för tid och evighet. Ulisses har aldrig glömt deras fem timmar tillsammans i São Paulo tempel. Senare samma dag återvände han och hans kamrat till missionsfältet.

Sätter Gud främst

Ulisses hade en framgångsrik mission, vilket ytterligare stärkte hans vittnesbörd. När han kom hem fick han ett jobb och började studera revision och ekonomi vid ett lokalt universitet.

Han hade varit hemma i omkring sju månader när han sprang på "syster Morgado" på en flerstavsdans. Ulisses hade varit hennes zonledare under en tid, och de tillbringade kvällen med att ta reda på vad som hänt sedan dess och prata missionsminnen. Tre veckor senare började de dejta.

Rosana Fernandes Morgado var åtta år när hennes äldre syster Margareth började ta med henne till kyrkan. Så småningom fick de båda trofasta unga undersökarna tillstånd av sin far att döpas, men de fick vänta tills de hade fyllt 17 år. Rosana gick i kyrkan i nio år innan hon fick tillåtelse att döpas.

Äldste Soares tillskriver sin fru Rosana "allt det goda i mitt liv". Paret gifte sig 1982 (längst till höger), två år efter ett slumpartat möte, efter deras missioner i Brasilienmissionen Rio de Janeiro.

Äldste Soares med Rosana 2000 (ovan); med sin familj (längst ner till höger) och som heltidsmissionär 1979 (ovan till höger) med nye medlemmen Eliezer Wagner de Souza Santos och hans dåvarande fästmö (numera fru) Regina. Broder Santos verkar för närvarande som president för Vila Velha stav i delstaten Espírito Santo, Brasilien. Äldste Soares kamrat Kim Pickett syns i bakgrunden.

Ulisses bodde i norra São Paulo och Rosana bodde med sina föräldrar i södra delen av staden. Det tog två till tre timmar med buss och tunnelbana att ta sig från ena sidan av den myllrande staden till den andra. Som väl var bodde Margareth och hennes man Claudio nära föräldrarnas hem.

"När Ulisses kom på helgerna för att dejta Rosana var det svårt för honom att åka så länge på kvällen för att komma hem", minns äldste Claudio R. M. Costa, generalauktoritetssjuttio, om sin framtida sväger. Så han och Margareth

erbjöd sig att låta Ulisses sova över hos dem efter dejtarna. "Vi adopterade honom för en tid", tillägger äldste Costa.

"Han sov på soffan i vardagsrummet", säger syster Costa. "Vi var nygifta så vi hade inga extra filter. Men han sov med en av våra gamla gardiner på sig. Han var glad eftersom han kunde träffa Rosana igen nästa dag. Han var snäll mot min syster, och mina föräldrar gillade honom verkligen."

Ulisses och Rosana gifte sig i São Paulo tempel i Brasilien den 30 oktober 1982.

Om man är med äldste och syster Soares i några minuter så blir deras kärlek, beundran och respekt för varandra snabbt uppenbar. För äldste Soares har Rosana "varit ett exempel på

godhet, kärlek och fullkomlig hängivenhet mot Herren och mot mig och våra barn”.³ För syster Soares är Ulisses ”en gåva från himlen”.

Syster Soares tillägger: ”Han har alltid varit ytterst ansvarsfull och rättfärdig, han har alltid tagit väl hand om familjen och han har alltid behandlad mig mycket väl. Han har gjort sitt bästa i alla sina ämbeten i kyrkan. Han går och gör. Han sätter alltid det som hör Gud till först i sitt liv. Jag blir kär i honom om och om igen, för jag vet att om han sätter det som hör Gud till först så sätter han också mig först.”

Äldste Soares säger om sin fru: ”Hon är en sann hjälte och inspiration för vår familj. Hon är kärleksfull, vänlig och tålmodig mot alla. Hon håller ihop familjen och ser det goda hos var och en. Hon har bidragit enormt till det som har hänt i mitt liv. När jag kallades till de tolv apostlarnas kворum sa jag skämtsamt till henne: 'Jag skyller det här på dig eftersom du i så hög grad har förstärkt evangeliets kraft i mitt liv.'”

Ett stort hjärta

Gustavo, paret Soares äldsta barn, minns kvällen när han som pojke var olydig mot föräldrarna och slank iväg till Festa Junina, ett firande som sker varje år i deras grannskap i São Paulo.

”Jag stod mitt i en stor folksamling och hade roligt när jag hörde någon ropa på mig att komma fram”, säger han. ”Då såg jag pappa.”

Hans föräldrar hade varit mycket oroliga, men i stället för att skälla på Gustavo kramade Ulisses honom hårt.

”Vi hade ett allvarligt samtal om hur jag kunde ha gått vilse, men mina föräldrar behandlade mig med respekt”, minns Gustavo. ”Jag kände mig beskyddad, och jag insåg att de verkligen älskar mig.”

Ulisses är hängiven sin familj. Trots att han varit upptagen med arbete och resor under årens lopp har han tagit sig tid att bygga relationer med sina barn.

När äldste Soares inröstades i de tolv apostlarnas kворum den 31 mars 2018 blev nog ingen mer överraskad än Gustavo och hans två systrar Lethicia Caravello och Nathalia Soares Avila. Men om kärlek, hårt arbete, empati och ödmjukhet kvalificerar en person för apostlaskapet, säger de, kan de förstå varför Herren kallade deras far.

”När Jesus kallade sina apostlar valde han inte de mest lärda fariseerna, utan han valde fiskare”, säger Lethicia. ”Min far och mor är sådana. De litar fullkomligt på Herren och han använder dem för att uppfylla sitt verk eftersom han vet att de är osjälviska, villiga att arbeta hårt och ödmjuka nog att ta emot tillrättavisning.”

Fars ”stora hjärta” kommer att hjälpa honom när han strävar framåt som en av Frälsarens särskilda vittnen,

tillägger Nathalia. "Han har ett sådant hjärta", säger hon. "Han känner himlens inflytande, och han älskar alla och vill göra det som är rätt."

"Allt ordnar sig"

När äldste Soares verkade som president för Portugal-missionen Porto mellan 2000 och 2003 blev han känd för att han använde det portugisiska uttrycket "tudo vai dar certo": allt ordnar sig.

"Han lärde oss det", minns Ty Bennett, en av hans missionärer. "Han fyller sitt liv med tro och optimism om att när vi gör det som Herren vill att vi ska göra, så ordnar sig allt."

Han lärde också sina missionärer att inte använda orden *svårt* eller *omöjligt*, säger Richard Shields, en annan av hans missionärer. "Vi sa i stället att det var en 'utmaning'. Det rådet har format mitt liv, för jag har sett på situationer som 'utmaningar' som ska klaras av i stället för som 'svåra' eller 'omöjliga'."

En sådan tro och optimism har inte kommit av att han har haft det lätt i livet. Äldste och syster Soares känner väl till besvikelsen av att klara sig utan, tröttheten efter långa dagar fyllda av arbete och studier, svårigheter med dålig hälsa och hjärtesorgen efter missfall, ett dödfött barn och förlusten av syskon och föräldrar.

Men under livets resa har de satt sin lit till orden i äldste Soares favoritskriftställe: "Var ödmjuk så skall Herren din Gud leda dig vid handen och besvara dina böner."⁴

"Utmaningar är en del av vår utveckling", säger äldste Soares. "Men när vi är tålmodiga i våra lidanden, när vi lär oss att övervinna livets utmaningar, när vi är trofasta, högakhtar Herren oss och välsignar oss med de välsignelser han har utlovat."

Och när vi håller fast vid ledstängan av järn, tillägger han, lämnar Herren oss inte ensamma.

"När vi alltid håller fast vid buden, vid evangeliet, vid skrifterna och vid Herren Jesus Kristus, hjälper det oss att övervinna livets utmaningar", vittnar äldste Soares. "När vi knäböjer i bön är han med oss och vägleder oss. Han inspirerar oss så att vi vet vart vi ska gå och vad vi ska göra. När vi är lydiga och ödmjuka oss besvarar Herren våra böner."

En hängiven lärjunge

Ulisses Soares är kunnig och förberedd. Hans utbildning, som inbegriper en masterexamen i affärsadministration, förberedde honom för att arbeta som revisor för multinationella bolag i Brasilien. Den upplevelsen förberedde honom för att arbeta vid kyrkans ekonomiavdelning, vilket i sin tur förberedde honom för att vid 31 års ålder bli den yngste av kyrkans förvaltningschefer. Den förberedelsen hade han god nytta av som missionspresident och när han kallades som generalauktoritetssjuttio den 2 april 2005.

Innan kallelsen till de sjuttios presidentskap den 6 januari 2013 verkade äldste Soares som rådgivare och sedan som president i presidentskapet för området Brasilien, och

som rådgivare i presidentskapet för området Afrika Sydöst. Där verkade han som rådgivare till äldste Dale G. Renlund som då var generalauktoritetssjuttio. Äldste Renlund, som nu är

medlem i de tolv apostlarnas kvorum, uppskattade deras tid tillsammans.

”Äldste Soares är en sprudlande, hängiven och trofast lärjunge till Jesus Kristus”, säger äldste Renlund. ”Jag vet ingen som känner tydligare att han går Herrens ärenden. Om han blir ombedd att göra något så gör han det av hela sitt hjärta.”

Han säger att äldste Soares snabbt ”blev förälskad” i Afrikas medlemmar. Ett av hans första uppdrag i området var att presidera över en stavskonferens i Kananga i Kongo (Kinshasa).

”När han kom tillbaka kunde han inte sluta prata om godheten och hängivenheten hos människorna han hade träffat”, säger äldste Renlund.

Äldste L. Whitney Clayton, som tjänade tillsammans med äldste Soares i fem och ett halvt år i de sjuttios presidentskap, säger att äldste Soares är bra på att skapa samförstånd. ”Han lyssnar och överväger sina tankar. Han är försiktig med hur han betar sig under möten så att våra röster bildar en kör i stället för att vara tävlande solister.”

Äldste Soares är blygsam när det gäller sin förmåga att kommunicera på portugisiska,

Oavsett om äldste Soares är bland de heliga i Peru (till vänster), i Ghana (nedan) eller i andra nationer där han har verkat och tjänat, säger äldste Claudio R. M. Costa att han ”har lätt för att älska folket”.

Trots att äldste Soares har varit upptagen med sitt arbete och resor under årens lopp har han alltid satt sin fru, sina barn och sina barnbarn (längst ner till vänster) först. Han har också tagit sig tid att tillsammans med sin fru bli en utmärkt kock (längst till vänster).

engelska, spanska och franska. Men den gåvan, som kräver konstant uppmärksamhet, är en välsignelse för kyrkan, säger äldste Clayton. Äldste Soares kan tala till en stor del av kyrkans medlemmar på deras eget språk.

”Ulisses har varit en ledare sedan han var liten”, säger äldste Claudio Costa om sin svåger. ”Han är mycket intelligent och mycket kapabel, och han känner ansvaret att alltid ge sitt bästa. Han har lätt för att älska människorna omkring sig. Han har ett hjärta som tillhör en sann lärjunge till Frälsaren, och han har ett fast vittnesbörd om att Jesus är Kristus. Jag älskar honom och är tacksam över att kunna stödja honom som en Herrens apostel.”

Och äldste David A. Bednar, som talar för de tolv apostlarnas kvorum, tillägger: ”Äldste Soares är en ren, sveklös och oskuldssfull lärjunge till Frälsaren. Genom ljuset i hans ansikte, hans varma leende och hans värdiga sätt finns det oräkneliga personer och familjer som har blivit, är och kommer att bli inspirerade och få en större önskan att följa Frälsaren och leva enligt hans evangeliums befallningar.”

I vår tidsutdelning sa Herren om Edward Partridge: ”Hans hjärta är rent inför mig, ty han är som den forne Natanael, i vilken inget svek finns.”⁵ Om Hyrum Smith sa Herren: ”Jag, Herren, älskar honom på grund av hans hjärtas redbarhet och eftersom han älskar det som är rätt för mig.”⁶

Herren skulle säga samma sak om Ulisses Soares. ■

SLUTNOTER

1. Joh. 1:47.
2. Se James E. Talmage, *Jesus Kristus*, (1916), s. 213–214, 218.
3. ”Profeter talar genom den Helige Andens kraft”, *Liahona*, maj 2018, s. 98.
4. L&F 112:10.
5. L&F 41:11.
6. L&F 124:15.

Vad
varje biskop
vill att hans
församlingsmedlemmar
ska veta

*Här är åtta sanningar som jag lärde
mig under min tid som biskop.*

Michael Meyers

Jag hade den underbara möjligheten att verka som biskop. Under de åren lärde jag mig mer än vad som kan sägas. Men bland allt jag lärde mig finns det åtta sanningar som jag tror är universella. Den här listan är inte allomfattande men den är mitt försök att dela med mig av det som varje biskop hoppas att hans medlemmar vet.

1. Biskopen älskar varje medlem i sin församling på ett mycket märkbart sätt.

Kärleken en biskop har till sin församling är kopplad till kärleken som vår himmelske Fader och Jesus Kristus har till oss. När en biskop tittar ut över medlemmarna under ett sakramentsmöte, vilar en medkänsla och empati över honom på ett sätt som inte liknar något han tidigare har upplevt.

När en biskop ställer sig upp och berättar hur mycket han älskar sina församlingsmedlemmar så är hans känslor innerliga och uppriktiga. Du ska veta att din biskop älskar dig, bekymrar sig för dig och bryr sig om dig mer än du kan ana.

2. Biskopen får fysiskt, känslomässigt och andligt stöd av medlemmarnas tro och böner.

En biskop ägnar oräkneliga timmar åt tjänande. Han tillbringar ofta många timmar i kyrkan på söndagarna och även på veckokvällar efter arbetet när han pratar med, intervjuar och visar omsorg om medlemmarna i sin församling.

Biskopen kan göra det här vecka efter vecka tack vare församlingsmedlemmarnas tro och böner. När jag precis hade kallats som biskop rann tårarna ofrivilligt varje gång jag hörde en medlem säga "välsigna biskopen" i en bön. Era trosvisa böner besvaras verkligen, och biskopen tar emot och känner det stödjande inflytandet från bönerna. Herren besvarar de trosfyllda bönerna på kyrkans biskopars huvuden.

3. Biskopen känner sig ofta oerhört otillräcklig för ämbetet (också efter tre eller fyra år).

Jag har träffat ytterst få biskopar som har känt att de var helt "redo" för ämbetet. Trots det vet jag att "den Herren kallar, den dugliggör Herren".¹ En biskop kan veta att han blir kvalificerad, men det känns också som om han aldrig kommer att klara av ämbetet

väl. Han gör sitt bästa för att ge kloka råd när så behövs, för att inte förolämpa någon och för att vara i samklang med Anden, men han undrar ändå ibland om han uppfyller sitt ämbete tillräckligt väl.

4. Guds ande kan verka genom biskopen när han ger råd till församlingsmedlemmarna.

När jag får frågan vad jag saknar mest med att vara biskop så säger jag att jag saknar Andens starka inflytande som följer med biskopens mantel. Oavsett om en biskop tröstar någon som har förlorat en närstående, pratar med någon som har en otrogen äkta hälft eller kallar någon till omvändelse, är Anden, som en trofast biskop har tillgång till, Guds ande och uppenbarelsens ande.

Nyligen bad en tidigare församlingsmedlem mig om hjälp med att hantera några personliga angelägenheter. Hon hade flyttat till en ny församling och var inte säker på om hon ville gå till sin nya biskop för att få vägledning. Jag sa till henne det som jag har sagt många gånger sedan jag blev avlöst, vilket är att jag var glad att stå till tjänst, men att jag inte längre hade nycklarna som en biskop bär, och att de nycklarna kunde vara av största vikt för att ge det stöd som hon behövde. Jag föreslog att hon skulle prata med sin biskop. När jag pratade med henne två veckor senare sa hon att hon hade träffat biskopen och att det var som om han redan visste vad hon kämpade med och hur han bäst kunde hjälpa henne. En biskop är förstås inte fullkomlig, men Herren inspirerar honom, vägleder honom och välsignar andra genom hans ord.

5. Biskopen är mänsklig. Ibland gör han misstag och ibland gör han fel.

Biskopar är trots allt bara människor. De har ofullkomligheter, svagheter, förutfattade meningar och egna problem. Anden dugliggör mannen som innehar biskopens ämbete, men biskopen är fortfarande bara en människa med samma problem och svagheter som vi alla ställs inför.

Den insikten bör inte förminska den vördnad vi visar hans ämbete eller det avseende vi fäster vid hans råd. En biskop är väl medveten om sina svagheter och strävar efter att övervinna dem eller åtminstone hålla dem borta från sitt tjänande som biskop. Hur mycket han än försöker kommer han alltid att vara ofullkomlig.

6. Biskopen känner att han aldrig kan träffa medlemmarna tillräckligt ofta eller göra tillräckligt mycket gott.

Varje dag undrar biskopen vem mer han kunde eller borde ha hjälpt den dagen. Jag skulle ha tyckt om att prata med varje medlem regelbundet, men jag hade ett heltidsjobb, min familj, ungdomsprogrammet och vissa församlingsmedlemmar med stora behov. Det fanns bara inte tid nog till att träffa varje medlem regelbundet.

Men som biskop manade Anden mig ibland att besöka en viss medlem som hade det svårt. Många gånger började de besöken med att de sa: "Jag visste att du skulle komma." Anden vi kände var ofta överväldigande när vi båda insåg att besöket var ett bevis på att Gud besvarar böner.

Jag gladdade mig också alltid åt mottagandet jag fick vid dörren till de aktiva medlemmarna som inte hade några större problem. De här goda människorna går i kyrkan varje vecka, tjänar trofast i sina ämbeten, har inga stora yttre prövningar och får vanligtvis inga regelbundna besök av prästadömsledare. De var tacksamma för att få lite tid med biskopen ansikte mot ansikte. Till er alla vill jag säga: "Tack! Fortsätt så! Ni ska veta att er biskop älskar er och skulle besöka er mer om han kunde."

7. Biskopen är absolut verkligen i stort behov av att medlemmarna tjänar varandra.

När jag som biskop fick veta att en församlingsmedlem hade det svårt, brukade jag säga: "Vilka är hem- och besökslärarna?" Det var ett sätt att bedöma om medlemmarnas behov möttes både på kort och lång sikt. Utan hjälpen av medlemmar i församlingen och staven har biskopen begränsade resurser. Han kan visserligen besöka personer i krissituationer, och gör det. Men med resurserna som han har tillgång till i prästadömet och Hjälpföreningen kan han nå många fler.

Det är det som stödverksamheten handlar om. Det händer att några av oss glömmar varför vi tjänar varandra: Herren har befallt oss att "älska varandra" (Joh. 13:34). Du ska veta att din biskop använder stödverksamheten som ett inspirerat sätt att vara "mer närvarande" i församlingsmedlemmarnas liv.

8. Biskopen önskar att han kunde göra allt för sin flock.

Alltid, dag och natt, oavsett om det gäller en präst dömsvälsignelse, att ge råd åt ett vilsegånget barn eller att skynda sig till en olycksplats, vill han göra vad medlemmen än behöver. Han kan inte alltid göra allt, och han kanske inte är rätt person i alla situationer, men var inte rädd att be om hjälp när du behöver det. Kom ihåg att biskopen är där för att tjäna vid sådana tillfällen och att ni båda blir rikligt välsignade av att arbeta tillsammans.

Den heliga möjligheten jag hade att tjäna i det här heliga ämbetet har gjort mig mer ödmjuk. Medan jag tjänade förvandlades tro till vetskap. Jag tror inte längre att evangeliet är sant; jag vet att det är sant. Jag tror inte längre att Gud känner mig; jag vet att Gud är oändligt medveten om var och en av oss, om våra dagliga liv och våra personliga svårigheter. Jag vet också att han verkar genom sina tjänare, särskilt dem som innehar prästadömet nycklar. Jag vet att jag inte kunde ha tjänat som biskop utan Guds engagemang i det här verket. Det är evangeliets sanning och Guds kärlek till sina barn som gör det möjligt för varje biskop att tjäna. ■

Författaren bor i Utah, USA.

SLUTNOT

1. Thomas S. Monson, "Plikten kallar", *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 46.

KAPITEL 8

Jesu Kristi kyrkas tillkomst

Det här är åttonde kapitlet i den nya berättelsen i fyra volymer om kyrkans historia med titeln De heliga: Berättelsen om Jesu Kristi kyrka i de sista dagarna. Boken finns på 14 språk i bokform, under avdelningen Kyrkans historia i appen Evangeliebiblioteket och på deheliga.lds.org. De föregående kapitlen publicerades i tidigare nummer och finns på 47 språk i appen Evangeliebiblioteket och på deheliga.lds.org.

I början av juli 1829 var manuskriptet färdigt och Joseph visste att Herren ville att han skulle publicera Mormons bok och sprida dess budskap vida omkring. Men han och hans familj visste inte mycket om tryckeribranschen. Han var tvungen att beskydda manuskriptet, hitta någon som kunde trycka det och på något vis föra ut böckerna till de människor som skulle vara öppna för att det kunde finnas ny helig skrift.

Att trycka en bok som var så lång som Mormons bok skulle inte heller bli billigt. Josephs ekonomi hade inte förbättrats sedan han började översätta och allt han tjänade gick åt till att försörja familjen. Det samma gällde för hans föräldrar som fortfarande var fattiga lantbrukare och som brukade mark som de själva inte ägde. Den ende vän Joseph hade som kunde finansiera projektet var Martin Harris.

Joseph satte snabbt igång med arbetet. Innan översättningen var färdig hade han ansökt om upphovsmannarätten för boken, för att skydda texten från andra som kanske skulle stjäla eller plagiera den.¹ Med Martins hjälp började Joseph även leta efter en boktryckare som ville publicera boken.

Först gick de till Egbert Grandin, en boktryckare i Palmyra som var lika gammal som Joseph. Grandin avböjde genast förslaget eftersom han trodde att boken var en bluff. Utan att låta sig avskräckas fortsatte Joseph och Martin att leta, och hittade en villig boktryckare i en stad i närheten. Men innan de accepterade erbjudandet återvände de till Palmyra och frågade Grandin igen om han ville publicera boken.²

Den här gången verkade Grandin villigare att ta på sig uppdraget, men han begärde 3 000 dollar för att trycka och binda fem tusen exemplar, innan han ens

påbörjade arbetet. Martin hade redan lovat att betala för tryckningen, men för att få fram en sådan summa insåg han att han kanske måste inteckna sin gård. Det var en enorm börda för Martin, men han visste att ingen annan av Josephs vänner kunde bidra med pengarna.

Bekymrad började Martin ifrågasätta hur klokt det var att finansiera Mormons bok. Han hade en av de bästa gårdarna i området. Om han intecknade sin mark riskerade han att förlora den. Välstånd som han hade ägnat ett helt liv åt att bygga upp kunde försvinna på ett ögonblick om Mormons bok inte sålde bra.

Martin berättade för Joseph om sin oro och bad honom att söka uppenbarelse å hans vägnar.

Frälsaren svarade med att tala om det offer han själv hade gjort för att göra sin Faders vilja, oavsett kostnaden.

Han beskrev sitt slutgiltiga lidande då han betalade priset för synden så att alla skulle kunna omvända sig och få förlåtelse. Därefter befallde han Martin att uppofta sina egna intressen för att åstadkomma Guds plan.

"Du skall inte ha begärelse till dina egna ägodelar", sa Herren, "utan frikostigt ge därav till tryckningen av Mormons bok." Boken innehöll Guds sanna ord, försäkrade Herren Martin om, och den skulle hjälpa andra att tro på evangeliet.³

Även om Martins grannar inte skulle förstå hans beslut, lydde han Herren och intecknade sin gård för att säkerställa betalningen.⁴

Grandin skrev på ett kontrakt och började organisera det stora projektet.⁵ Joseph hade översatt Mormons boks text på tre månader, med hjälp av en skrivare i taget. Det skulle ta Grandin och ett dussin män sju månader att trycka och binda de första exemplaren av det 590 sidor långa verket.⁶

Med en boktryckare anlitad kunde Joseph återvända till Harmony i oktober 1829 för att arbeta på gården och vara med Emma. Oliver, Martin och Hyrum skulle under tiden

ha uppsikt över tryckningen och skicka regelbundna uppdateringar till Joseph om Grandins framsteg.⁷

Joseph, som kom ihåg den förtvivlan han hade känt när de första sidorna han hade översatt gick förlorade, bad Oliver att skriva av Mormons boks manuskript, sida för sida, och göra en dubblett att ta med sig till tryckeriet för interpunktion och typsättning.⁸

Oliver tyckte om att skriva av boken och breven han skrev vid den tiden genomsyrades av dess språk. Som ett eko av Nephi, Jakob och Amulek i Mormons bok skrev Oliver till Joseph om sin tacksamhet för Kristi oändliga försoning.

"När jag börjar skriva om Guds barmhärtighet", berättade

han för Joseph, "kan jag inte sluta, men tiden och papperet räcker inte till."⁹

Samma ande lockade även andra människor till Mormons bok medan den trycktes. Thomas Marsh, en före detta tryckarlärling, hade försökt hitta sin plats inom andra kyrkor, men ingen av dem verkade förkunna det evangelium som han fann i Bibeln. Han trodde på att en ny kyrka snart skulle uppstå som skulle förkunna återställda sanningar.

Den sommaren kände sig Thomas ledd av Anden att resa hundratals kilometer från sitt hem i Boston i Massachusetts till västra delen av delstaten New York. Han stannade i området i tre månader innan han begav sig hemåt igen, osäker på varför han hade rest så långt. Men på vägen tillbaka frågade värdinnan där han hade övernattnat, om han hade hört talas om Joseph Smiths "gyllene bok". Thomas sa till kvinnan att han inte hade det och kände sig driven att ta reda på mer.

Hon sa att han borde tala med Martin Harris och skickade honom till Palmyra. Thomas begav sig genast dit och hittade Martin på Grandins tryckeri. Tryckaren gav honom 16 sidor av Mormons bok och Thomas tog dem med sig tillbaka till Boston, ivrig över att få dela det första smakprovet av den här nya tron med sin hustru Elizabeth.

Elizabeth läste sidorna, och även hon trodde att de var Guds verk.¹⁰

Den hösten, medan arbetet på tryckeriet med Mormons bok stadigt gick framåt, började en före detta domare vid namn Abner Cole trycka en tidning på Grandins tryckeri. Eftersom Abner arbetade på kvällarna, då Grandins personal hade gått hem, hade han tillgång till de tryckta sidorna av Mormons bok, som ännu inte var inbunden eller redo för försäljning.

Snart började Abner göra narr av "Guldbibeln" i sin tidning och under vintern tryckte han utdrag ur boken tillsammans med sarkastiska kommentarer.¹¹

När Hyrum och Oliver fick veta vad Abner gjorde konfronterade de honom. "Vad har du för rätt att trycka Mormons bok på det här viset?" begärde Hyrum att få veta. "Vet du inte att vi har fått upphovsrätten?"

"Det har du inte med att göra", sa Abner. "Jag har hyrt tryckpressen och jag trycker vad jag vill."

"Jag förbjuder dig att trycka mer av den boken i din tidning", sa Hyrum.

"Det bryr jag mig inte om", sa Abner.

Osäkra på vad de skulle göra skickade Hyrum och Oliver bud till Joseph i Harmony, och Joseph begav sig genast till Palmyra. Han hittade Abner på tryckeriet där denne satt som om ingenting hade hänt och läste sin egen tidning.

"Du verkar arbeta hårt", sa Joseph.

"God dag, herr Smith", sa Abner torrt.

"Herr Cole", sa Joseph, "Mormons bok och rätten att publicera den tillhör mig, och jag förbjuder dig att befatta dig med den."

Abner kastade av sig rocken och tryckte upp ärmarna. "Vill du slåss, min herre?" skrek han och dunkade knytnävarna mot varandra. "Om du vill slåss, så kom an bara."

Joseph log. "Behåll rocken på", sa han. "Det är kallt och jag tänker inte slåss med dig." Han fortsatte lugnt. "Men du måste sluta trycka min bok."

"Om du tror att du är bättre än mig", sa Abner, "så ta bara av dig rocken och försök."

"Det finns en lag", svarade Joseph, "och det kommer du att få reda på om du inte redan visste det. Men jag ska inte slåss med dig, för det tjänar ingenting till."

Abner visste att han var på fel sida av lagen. Han lugnade ner sig och slutade trycka utdrag ur Mormons bok i sin tidning.¹²

Solomon Chamberlin, en predikant på väg mot Kanada hörde först talas om "Guldbibeln" av en familj han övernattade hos nära Palmyra. Liksom Thomas Marsh hade han gått från kyrka till kyrka i hela sitt liv men var missnöjd med det som han såg. En del kyrkor predikade evangeliets principer och trodde på andliga gåvor, men de hade inte Guds profeter eller hans prästadöme. Solomon kände att tiden skulle komma då Herren skulle föra fram sin kyrka.

När Solomon hörde familjen han bodde hos prata om Joseph Smith och guldplåtarna kände han sig elektrifierad från topp till tå och han bestämde sig för att hitta familjen Smith och få veta mer om boken.

Han begav sig mot familjen Smiths hus och mötte Hyrum i dörren. "Frid vare över detta hus", sa Solomon.

"Jag hoppas det blir frid", svarade Hyrum.

"Finns det någon här", frågade Solomon, "som tror på syner och uppenbarelser?"

"Ja", sa Hyrum, "i det här huset tror vi på syner."

Solomon berättade för Hyrum om en syn han hade haft flera år tidigare. I den hade en ängel sagt att Gud inte hade någon kyrka på jorden men att han snart skulle resa upp en som hade makt liksom apostlarnas kyrka i forna dagar. Hyrum och de andra i huset förstod vad Solomon berättade och sa att de delade hans tro.

"Jag skulle önska att ni ville berätta lite om några av era upptäckter", sa Solomon. "Jag tror att jag kan ta dem till mig."

Hyrum bjöd honom att bo som gäst på familjen Smiths gård och visade honom Mormons boks manuskript. Solomon studerade det i två dagar och följde med Hyrum till Grandins tryckeri där tryckaren gav honom 64 tryckta sidor. Med de oinbundna sidorna i sin ägo fortsatte Solomon mot Kanada och predikade allt han visste om den nya tron på vägen dit.¹³

Den 26 mars 1830 hade de första exemplaren av Mormons bok bundits in och fanns till försäljning på entréplanet av Grandins tryckeri. De var hårt inbundna

i brunt kalvskinn och luktade läder och lim, papper och trycksvärta. Orden *Mormons bok* stod med guldbokstäver på bokryggen.¹⁴

Lucy Smith värderade den nya skriften högt och såg den som ett tecken på att Gud snart skulle samla sina barn och återupprätta sitt forntida förbund. Bokens titelblad förkunnade att bokens syfte var att visa de stora ting som Gud hade gjort för sitt folk i det förgångna, att erbjuda samma välsignelser till hans folk i dag och att övertyga hela världen om att Jesus Kristus var världens Frälsare.¹⁵

Längst bak i boken fanns vittnesbörden från de tre vittnena och de åtta vittnena, som förkunnade för världen att de hade sett plåtarna och visste att översättningen var sann.¹⁶

Trots de här vittnesbörden visste Lucy att en del trodde att boken var rent påhitt. Många av hennes grannar ansåg att Bibeln var tillräcklig som skrift för dem och de insåg inte att Gud hade välsignat fler nationer än en med sitt ord. Hon visste också att en del förkastade bokens budskap eftersom de trodde att Gud hade talat till världen en gång och inte skulle tala igen.

Av den och andra anledningar köpte de flesta i Palmyra inte boken.¹⁷ Men några studerade dess sidor, kände kraften i dess lärdomar och gick ner på sina knän för att fråga Gud om boken var sann. Lucy själv visste att Mormons bok var Guds ord och ville dela den med andra.¹⁸

Nästan omedelbart efter publiceringen av Mormons bok förberedde sig Joseph och Oliver för att organisera Jesu Kristi kyrka. Flera månader tidigare hade Herrens forntida apostlar Petrus, Jakob och Johannes visat sig för dem och förlänat dem melkisedekska prästadömet, såsom Johannes Döparen hade lovat. Den här ytterligare myndigheten gjorde det möjligt för Joseph och Oliver att förläna den Helige Andens gåva till dem som de döpte. Petrus, Jakob och Johannes hade även ordinerat dem till att vara Jesu Kristi apostlar.¹⁹

Runt den tiden, medan de bodde hos familjen Whitmer, hade Joseph och Oliver bett om mer kunskap om den här

myndigheten. Som svar befallde Herrens röst dem att ordinaera varandra till äldster i kyrkan, men inte förrän det fanns troende som ville följa dem som ledare i Frälsarens kyrka. De blev också befallda att ordinaera andra ämbetsmän i kyrkan och förläna den Helige Andens gåva till dem som hade döpts.²⁰

Den 6 april 1830 träffades Joseph och Oliver i familjen Whitmers hem för att följa Herrens befallning och organisera Herrens kyrka. För att uppfylla lagens krav valde de sex personer till att bli den nya kyrkans första medlemmar. Omkring 40 kvinnor och män skockades också i och runt det lilla hemmet för att bevittna händelsen.²¹

För att följa Herrens tidigare instruktioner bad Joseph och Oliver församlingen att understödja dem som ledare i Guds rike och att uttrycka om de tyckte att det var rätt av dem att organisera sig som kyrka. Varje medlem i församlingen gav sitt samtycke och Joseph lade sina händer på Olivers huvud och ordinerade honom till äldste i kyrkan. Sedan bytte de plats och Oliver ordinerade Joseph.

Efteråt välsignade de och delade ut sakramentets bröd och vin till minne av Kristi försoning. De lade sedan händerna på dem som de hade döpt och konfirmerade dem som medlemmar i kyrkan och gav dem den Helige Andens gåva.²² Herrens Ande utgöts över de närvarande och några i församlingen började profetera. Andra prisade Herren, och alla gladdes tillsammans.

Joseph fick också den första uppenbarelsen som riktades till hela den nya kyrkan. ”Se, en uppteckning skall föras ibland er”, befallde Herren och påminde sitt folk om att de skulle skriva sin heliga historia och bevara en berättelse om sin verksamhet, samt vittna om Josephs roll som profet, siare och uppenbarare.

”Jag har inspirerat honom till att främja Sions sak med mäktig kraft för det goda”, förkunnade Herren. ”Hans ord skall ni ta emot som från min egen mun, med största tålamod och tro. Ty om ni gör detta skall helvetets portar inte få överhand över er.”²³

Senare stod Joseph vid ett vattendrag och såg sin mor och far döpas in i kyrkan. Efter att i årtal ha gått på olika stigar i sitt sökande efter sanningen var de slutligen förenade i tron. När Josefs far kom upp ur vattnet tog Joseph honom vid handen, hjälpte honom upp på land och omfamnade honom.

”Min Gud”, utbrast han och begravnade huvudet mot sin fars bröst. ”Jag har fått se min egen far döpas in i Jesu Kristi sanna kyrka!”²⁴

Den kvällen smög Joseph bort till en liten skog i närheten, med hjärtat fyllt till bristningsgränsen av känslor. Han ville vara ensam, utom synhåll från vänner och släktingar. Under de tio år som gått sedan den första synen hade han sett himlarna öppna sig, känt Guds ande och undervisats av änglar. Han hade även syndat och förlorat sin gåva, bara för att sedan omvända sig, ta emot Guds barmhärtighet och översätta Mormons bok genom Guds kraft och nåd.

Nu hade Jesus Kristus återupprättat sin kyrka och bemyndigat Joseph med samma prästadöme som apostlarna hade haft i forna dagar då de förde ut evangeliet till världen.²⁵ Den lycka han kände var för stor för att hålla inne och när Joseph Knight och Oliver hittade honom senare den kvällen grät han.

Hans glädje var fullkomlig. Verket hade påbörjats.²⁶ ■

En komplett lista över citerade verk finns på engelska på saints.lds.org.

Ordet *Ämne* i slutnoterna anger att det finns ytterligare information på dehelliga.lds.org.

SLUTNOTER

1. Copyright for Book of Mormon, 11 juni 1829, i *JSP*, D1:76–81.
2. "Prospect of Peace with Utah", *Albany Evening Journal*, 19 maj 1858, [s. 2]; "From the Troy Times", *Albany Evening Journal*, 21 maj 1858, [s. 2]; John H. Gilbert, Memorandum, 8 sep. 1892, fotokopia, kyrkans historiska bibliotek.
3. L&F 19 (Revelation, circa Summer 1829, på josephsmithpapers.org); se även Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [L&F 19], i *JSP*, D1:85–89; och Knight, *Reminiscences*, s. 6–7.
4. McBride, "Contributions of Martin Harris", s. 1–9; Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 34, i *JSP*, H1:352 (draft 2).
5. John H. Gilbert, Statement, 23 okt. 1887, kyrkans historiska bibliotek; Indenture, Martin Harris to Egbert B. Grandin, Wayne County, NY, 25 aug. 1829, Wayne County, NY, Mortgage Records, vol. 3, s. 325–326, mikrofilm 479,556, U.S. and Canada Record Collection, släkthistoriska biblioteket; Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [L&F 19], i *JSP*, D1:85–89.
6. Copyright for Book of Mormon, 11 juni 1829, i *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, 8 sep. 1892, fotokopia, kyrkans historiska bibliotek; Porter, "The Book of Mormon", s. 53–54.
7. John H. Gilbert, Memorandum, 8 sep. 1892, fotokopia, kyrkans historiska bibliotek; Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 9, [s. 8]; Letter from Joseph Smith to Oliver Cowdery, 22 okt. 1829, i *JSP*, D1:94–97.
8. John H. Gilbert, Memorandum, 8 sep. 1892, fotokopia, kyrkans historiska bibliotek; Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 9, [s. 2]; "Printer's Manuscript of the Book of Mormon", i *JSP*, R3, Part 1:xxvi. **Ämne:** Printing and Publishing the Book of Mormon [Tryckning och publicering av Mormons bok]
9. Letter from Oliver Cowdery to Joseph Smith, 6 nov. 1829, i *JSP*, D1:100–101; Mosiah 3:18–19; 5:5–7; 4 Ne. 1:17; se även Letter from Oliver Cowdery to Joseph Smith, 28 dec. 1829, i *JSP*, D1:101–104.
10. Thomas B. Marsh, "History of Thomas Baldwin Marsh", *LDS Millennial Star*, 4 juni 1864, 26:359–360; 11 juni 1864, 26:375–376.
11. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 9, [s. 9]. För exempel på utdrag ur Mormons bok som Abner Cole publicerade, se "The Book of Mormon", *Reflector*, 16 sep. 1829, s. 10; "Selected Items", *Reflector*, 23 sep. 1829, s. 14; "The First Book of Nephi", *Reflector*, 2 jan. 1830, s. 1; och "The First Book of Nephi", *Reflector*, 13 jan. 1830, s. 1. **Ämne:** Critics of the Book of Mormon [Mormons boks kritiker]
12. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 9, [s. 9]–[12]; Lucy Mack Smith, History, 1845, s. 166–168.
13. Chamberlin, *Autobiography*, s. 4–11.
14. Copyright for Book of Mormon, 11 juni 1829, i *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, 8 sep. 1892, fotokopia, kyrkans historiska bibliotek; "Book of Mormon", *Wayne Sentinel*, 26 mars 1830, [s. 3]. En del böcker bands även in i färskinn.
15. Title Page of Book of Mormon, circa early June 1829, i *JSP*, D1:63–65; se även Letter from Lucy Mack Smith to Solomon Mack, 6 jan. 1831, kyrkans historiska bibliotek.
16. Testimony of Three Witnesses, Late June 1829, i *JSP*, D1:378–382; Testimony of Eight Witnesses, Late June 1829, i *JSP*, D1:385–387.
17. Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, s. 60–61.
18. Se Letter from Lucy Mack Smith to Solomon Mack, 6 jan. 1831, kyrkans historiska bibliotek.
19. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 1, i *JSP*, H1:10; L&F 27:12–13 (Revelation, circa Aug. 1830, i L&F 50:3, 1835 års utgåva, på josephsmithpapers.org); Letter from Oliver Cowdery to Phineas Young, 23 mars 1846, kyrkans historiska bibliotek; "Joseph Smith Documents Dating through June 1831", i *JSP*, D1:xxxvii–xxxix; se även Cannon m.fl., "Priesthood Restoration Documents", s. 163–207. **Ämne:** Restoration of the Melchizedek Priesthood [Återställelsen av melkisedekska prästadömet]
20. Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 27, i *JSP*, H1:326–328 (draft 2).
21. Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 37, i *JSP*, H1:364 (draft 2); Stevenson, Journal, 22 dec. 1877; 2 jan. 1887; An Act to Provide for the Incorporation of Religious Societies (5 apr. 1813), *Laws of the State of New-York* (1813), 2:212–219. **Ämne:** Founding Meeting of the Church of Christ [Kristi kyrkas grundande]
22. Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 37–38, i *JSP*, H1:364–371 (draft 2).
23. Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 37, i *JSP*, H1:366; L&F 21 (Revelation, 6 apr. 1830, på josephsmithpapers.org); "History of Joseph Smith", *Times and Seasons*, 1 okt. 1842, 3:928–929.
24. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, bok 9, [s. 12]; Knight, *Reminiscences*, s. 8; se även Bushman, *Rough Stone Rolling*, s. 110.
25. Joseph Smith History, 1838–1856, vol. A-1, s. 38, i *JSP*, H1:372 (draft 2); Joseph Smith, "Latter Day Saints", i Rupp, *He Pasa Ekklesia*, s. 404–405, i *JSP*, H1:506.
26. Knight, *Reminiscences*, s. 7.

Äldste
Quentin L. Cook

i de tolv
apostlarnas
kvorum

Hur barmhärtig har inte Herren varit

Den nya berättelsen om kyrkans historia i flera volymer hjälper oss att hålla våra förbund genom att utöka vårt minne av det som Frälsaren har gjort för oss.

För första gången på nästan hundra år publiceras en berättelse om kyrkans historia i flera volymer under ledning av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Den här historien i berättarform med titeln *De heliga: Berättelsen om Jesu Kristi kyrka i de sista dagarna*, återger den sanna berättelsen om vanliga människor som blev heliga genom Jesu Kristi försoning (se Mosiah 3:19). Den första volymen, *Sanningens baner, 1815–1846*, är nu färdigställd och har översatts till 14 språk för distribution till många områden i världen.

De heliga är berättelsen om hur Gud återställde sitt eviga förbund på grund av sin kärlek till sina barn. Den visar hur Herren återställde sitt evangelium för att ge hopp och frid under en tid av tumult, prövningar och lidande. Den visar också hur återställda förbund leder till upphöjelse genom Jesus Kristus.

Man kanske kan vänta sig att berättelsen börjar med Joseph Smith, men *De heliga* börjar 1815 med ett vulkanutbrott i Indonesien som orsakade omfattande död,

Genom sin profet förnyade Gud förbund som inte tar bort det onda, sorg, lidande, eller separation vid döden, men som utlovar helande genom Frälsarens försoning och försäkrar oss om att relationer kan vara för evigt.

sjukdomar och sönderfall. Den här utgångspunkten valdes med tanke på vad Herren uppenbarade om hur han återställde förbunden som binder oss till Frälsaren och gör det möjligt för oss att övervinna alla livets problem:

”Därför kallade jag, Herren, på min tjänare Joseph Smith den yngre och talade till honom från himlen och gav honom befallningar, eftersom jag kände till det elände som skulle drabba jordens invånare, ...

så att mitt eviga förbund skall kunna upprättas” (L&F 1:17, 22).

Från inledningen till dess världsomfattande distribution signalerar

De heliga för Guds barn överallt att den är berättelsen om deras förbund med Gud som känner till deras svårigheter. Genom sin profet förnyade Gud förbund som inte tar bort det onda, sorg, lidande eller separation vid döden, men som utlovar helande genom Frälsarens försoning, helgar och välsignar våra liv med djup mening, och försäkrar oss om att relationerna vi värdesätter här på jorden kan vara för evigt, ”förenade med evig härlighet” (se L&F 130:2).

De åtta första kapitlen av *Sanningens baner* har publicerats i olika nummer av den här tidningen i år. Den här månadens nummer avslutar serien med kapitel från

De heliga, men berättelsen fortsätter på **saints.lds.org**, i appen Evangeliebiblioteket och i tryck (beställ på **store.lds.org**). Jag uppmanar dig att läsa den genom någon av de här kanalerna.

Ett gudomligt mönster och en gudomlig plan

De heliga för ett gudomligt mönster vidare där profeter, som en del av sin verksamhet, använder det förflutna för att vi ska lära oss vilka vi är och se Guds syften med våra liv. I skrifterna inleder många profeter sin undervisning med att återge berättelser om Herrens barmhärtighet mot deras

förfäder.¹ Moroni uppmanade dem som läser Mormons bok att komma ihåg "hur barmhärtig Herren har varit" under historiens gång "och begrunda det i era hjärtan" (se Moro. 10:3). Genom att begrunda Guds godhet förbereds vi för att ta emot Andens vittnesbörd som undervisar oss "om tingen som de verkligen är och om tingen som de verkligen kommer att vara" (Jakob 4:13; se även Moro. 10:4–5).

Vetskapen om att våra himmelska föräldrar planerade för vår största glädje och upphöjelse ger oss perspektiv och en identitet som älskade barn till gudomliga föräldrar, och det stärker vår tillit till Herren även under svåra tider. När vi minns Herrens godhet kan vi också skyddas från högmod och farorna med framgång. Mormon skrev om en tid när nephiterna "började bli mycket rika". Men till skillnad från andra perioder i Mormons bok när folket hade låtit högmod och rikedomar leda till deras förfall, följde de en annan väg den här gången: "Men trots sina rikedomar och sin styrka och sin framgång förhävde de sig inte med högmod i blicken, och inte heller var de sena att komma ihåg Herren, sin Gud, utan de ödmjukade sig djupt inför honom." De höll sina förbund och förblev rättfärdiga eftersom "de kom ihåg hur stora ting Herren hade gjort för dem" (se Alma 62:48–50).

De heliga innehåller sådana lärdomar och mycket mer. Den hjälper dig se Herrens hand i ditt liv när du får uppleva hur ofullkomliga människor som älskade Herren och kände hans kärlek, mötte trosprövningar, hjärtesorger och glädjeämnen, fick uppenbarelser och visade beslutsamhet.

När du läser upptäcker du också nya insikter och en ny innebörd i berättelser som du har hört tidigare. Ingen scen i kyrkans historia är mer välkänd än Joseph Smiths första syn, men *De heliga* hjälper oss att bättre förstå hur svårt det var för Joseph att få sina känslor att överensstämma med sina tankar.

Josephs innerliga önskan att få Frälsarens förlåtelse hade inte uppfyllts eftersom han märkte att ingen av de existerande kyrkorna lärde ut "Jesu

Kristi evangelium som det beskrivs i Nya testamentet"². I sitt sinne funderade Joseph över vilken kyrka som hade rätt eller om alla hade fel. Han hoppades av hela sitt hjärta att en av dem hade rätt så att han kunde finna den frid han sökte. Med sinne och hjärta på kant med varandra upptäckte Joseph att han kunde fråga Gud. Han gick ut i skogen för att be. Där såg han Fadern och Sonen som förlät honom och löste hans dilemma på ett sätt som han aldrig hade kunnat föreställa sig.³

Joseph, hans familj och alla andra som omfamnade Herrens återställda förbund ville känna Guds kärlek till

De heliga visar att kunskapen om Herrens handlingssätt ger oss ett evigt perspektiv, hjälper oss att se saker och ting som de verkligen är och blir, och hjälper oss utöva tro på att Herren hjälper oss igenom svåra tider.

dem, lära sig hur de kunde komma närmare honom och förbättra relationerna med nära och kära. *De heliga* återger deras berättelser.

Tillit till Herren under prövningar

Volym 1 av *De heliga* innehåller den hjärtskärande berättelsen om Amanda Barnes Smith och hennes familj som följde Herrens bud och gjorde hans vilja.⁴ Amandas make och en av hennes söner dödades brutalt tillsammans med femton andra sista dagars heliga som slagit läger i en liten bosättning vid Shoal Creek i Missouri. Herren stöttade Amanda under den hemska upplevelsen, besvarade hennes böner, gav henne mod och hjälpte henne att bota sin allvarligt skadade son.⁵

De heliga visar hur Amanda lärde sig att förtrösta på Herren i ytterst svåra motgångar. Den berättar också vad Joseph Smith lärde sig om Guds godhet i lidanden. Den visar att kunskapen om Herrens handlingssätt ger oss ett evigt perspektiv, hjälper oss att se saker och ting som de verkligen är och blir, och hjälper oss utöva tro på att Herren hjälper oss igenom svåra tider.

När profeten Joseph Smith fick veta vad som hade hänt Amandas familj och andra vid Shoal Creek, kände han att han hellre sattes i fängelse eller dödades än att låta de heliga slaktas. Dagen därpå försökte han förhandla sig till

en fredlig lösning med Missouris milis, som hade för avsikt att angripa Far West, de heligas största bosättning. I stället tillfångatogs Joseph och sattes i fängelse.

Nästan fem månader senare var Joseph fortfarande kvar i en kall liten underjordisk fängelsecell i Liberty, Missouri. Han undrade var Gud gömde sig och hur länge han skulle stå ut med att lyssna på gråten från änkor och föräldralösa. Han bad: ”O Herre, hur länge skall de lida dessa oförrätter och olagliga förtryck innan ditt hjärta uppmjukas för deras skull och ditt inre rörs av medlidande med dem?” (L&F 121:3).

De heliga lär oss att motgångar inte är bevis på Herrens ogillande, inte heller ett tillbakahållande av väl-signelser. Motgångar är en del av Guds plan för att förädla oss och förbereda oss för en evig, celestial bestäm-melse (se 2 Ne. 2:11). Joseph lärde sig att Frälsarens oänd-liga lidande gör att han kan hjälpa oss när vi lider och slutligen upphöja oss (se Alma 7:11–13). Som svar på Josephs ångestfyllda rop räknade Herren upp alla slags utmaningar och sa sedan:

”Om själva helvetets käftar spärrar upp sitt gap efter dig, så vet, min son, att allt detta skall ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo.

Människosonen har stigit ned djupare än allt detta. Är du större än han?” (L&F 122:7–8).

När vi själva får uppleva *allt detta* kan vi begåvas med kristuslik empati för andra som lider. ”Mitt hjärta kommer alltid att vara mjukare efter det här än det någonsin var innan”, insåg Joseph medan han satt i fängelse. Han önskade att han kunde vara med de heliga och trösta dem. ”Jag skulle aldrig känna som jag nu gör”, sa han, ”om jag inte hade genomlidit de oförrätter jag drabbats av.”⁶

En anledning till att första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum gav uppdraget att skriva och godkände *De heliga* är att den kan hjälpa var och en av oss att uppleva *allt detta* genom andras berättelser. Vi kan lära oss av Amanda att även om Gud anser det lämpligt i sin oändliga visdom att inte hindra ondska eller lidande så älskar han oss och är uppmärksam på oss. Han hör våra böner och är barmhärtig och god.

Återställda tempelvälsignelser

På ingen annan plats är den barmhärtigheten och godheten mer tydlig för oss än i templet. Hjärtpunkten i *De heliga* är berättelsen om återställda tempelvälsignelser. Den första volymen avslutas med att tusentals sista dagars heliga tar emot heliga förrättningar i Nauvoo tempel 1846. Den andra volymen har sin kulmen i invigningen av Salt Lake-templet och när de heliga börjar ta emot förrättningar där 1893. Den tredje volymen avslutas med att de europeiska

heliga börjar samlas till templet i Schweiz 1955. I den fjärde volymen når vi vår tid när tempel finns spridda över hela jorden och de heliga runtom i världen tar emot upphöjelsens förrättningar, som profeterna förutsåg för länge sedan.

I Herrens hus ingår vi förbund och begåvas med kraft att övervinna fallets följder, bland annat den här världens orättfärdighet och lidande. Vi blir beskyddade och får så småningom kraft att komma fram i uppståndelsen, beseglade till nära och kära för evigt.

De heliga hjälper oss hålla förbunden genom att vidga våra minnen på heliga sätt. Den hjälper oss att komma ihåg vad Herren har gjort för oss. Utan uppteckningar om Guds tidigare handlingssätt skulle vi inte ”[komma ihåg] hur barmhärtig Herren har varit mot människobarnen” (Moro. 10:3). Av de här anledningarna står vi i skuld till Herren och till de heliga som nedtecknade sina upplevelser av hans kärlek till dem. Herren befallde Joseph Smith att skriva ner sina upplevelser (se L&F 21:1). Han befallde en kyrkohistoriker som arbetade under Josephs ledning att ”fortlöpande föra kyrkans uppteckningar och historia” (L&F 47:3). Han befallde att historien skulle inbegripa ”allt det som är till förmån för kyrkan och för de uppväxande släktleden” (se L&F 69:8).

Med de här uppenbarelserna och förbundsloftet att alltid minnas Frälsaren, började första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum planera *De heliga* för tio år sedan. Nu uppmanar vi dig att läsa den, övertygade om att den hjälper dig förstå Guds plan och att du ser hur barmhärtig Herren har varit, att du trofast hårdar ut i goda och dåliga tider, får kristuslik empati för andra och håller förbunden som leder till din upphöjelse. ■

SLUTNOTER

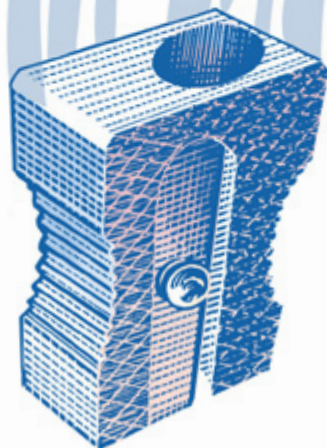
1. Några exempel är Nephi (1 Ne. 17:23–43), kung Benjamin (Mosiah 1), Limhi (Mosiah 7), en Herrens ängel till Alma (Mosiah 27), Alma (Alma 9:10), Mormon (Morm. 3:17–22) och Mose (2 Mos. 13:3).
2. Joseph Smith, i ”History, circa Summer 1832”, s. 2, josephsmithpapers.org.
3. Se ”History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]”, s. 3, josephsmithpapers.org.
4. Se ”Revelation, 12 January 1838–C”, [s. 1], josephsmithpapers.org.
5. Se *De heliga*, volym 1, kapitel 30, ”Kämpa som änglar”.
6. ”Letter to Presendia Huntington Buell, 15 March 1839”, [s. 1], josephsmithpapers.org.

ÄGG, SÄKRINGAR OCH TRO

Ett av våra mål som familj är att spara till en kontantinsats till vårt eget hus. Utan det målet kanske jag hade slösat bort mina helger på att se på teve och väntat på att de ekonomiska möjligheterna skulle komma till mig.

Som chaufför för ett gruvföretag i norra Chile arbetar jag fyra dagar borta från hemmet vid gruvorna och har sedan tre dagar ledigt – lördag till måndag. För att utöka vår inkomst och påskynda sparandet till ett hus bestämde vi oss för att börja sälja ägg. Vår plan var att ta emot beställningar från vänner, grannar och medlemmar i kyrkan; köpa omkring 1 000 ägg varje vecka av en grossist och sedan hämta och leverera ägg på lördagar och måndagar.

Min fru Laura och jag bestämde att vi skulle ta med våra två barn på leveranserna och ha trevligt tillsammans. Men när vi var på väg för att köpa vårt första parti ägg hände en olycka. Ett av våra barn lekte med en liten pennvässare i metall och råkade kasta den så att den landade i det tomma cigarettändaruttaget. Det slog gnistor och bilen förlorade all elektricitet. Den stannade helt tvärt på

När en liten pennvässare av metall landade i det tomma cigarettändaruttaget, stannade vår bil tvärt. En säkring hade gått.

motorvägen. En säkring hade gått.

När vi satt där och hindrade trafiken och undrade vad vi skulle göra, blev vi så frustrerade att vi bara ville gråta. Men i det ögonblicket mindes jag att Herren har lovat att lyfta oss och hjälpa oss om vi sätter vår lit till honom. Ett lugn kom över mig. Jag

insåg att jag inte bara kunde sitta där och gnälla. Vi hade ett problem, och med Guds hjälp skulle vi lösa det.

Laura och jag vände oss till varandra och sa: "Vi måste visa tro." Vi bad en bön och torkade tårarna. Sedan gick jag ut och började skjuta på bilen medan Laura styrde. Flera kom ut ur sina bilar och hjälpte mig.

Vi sköt bilen omkring 200 meter innan vi hittade en säker plats att parkera på vid sidan av motorvägen. När bilen stannade märkte jag att vi hade parkerat precis framför en affär som sålde bilstereor.

Jag hittade den trasiga säkringen och gick in i affären och frågade: "Har du sådana här?"

Butiksbiträdet svarade: "Javisst."

Jag köpte en säkring och satte den på plats, bilen startade och vi körde iväg. Ägggrossisten skulle just stänga när vi kom fram. Vi köpte våra ägg och gjorde våra leveranser.

När vi får prövningar behöver vi komma ihåg att be vår himmelske Fader om hjälp. Jag vet att han svarar oss när vi handlar och visar vår tro på honom. ■

Alvaro Alcaino, Antofagasta, Chile

EN VÄLSIGNE I MORS HANDSTIL

En kväll funderade jag över vilket budskap jag skulle ge under en kommande församlingskonferens. Jag hade studerat skrifterna hela veckan, och fastän jag hade fått bra undervisning och insikter hade jag fortfarande inte fått någon tydlig anvisning om vad Herren ville att jag, som stavspre-sident, skulle säga till medlemmarna i församlingen.

I en innerlig bön bad jag om hjälp från Anden att vägleda mina tankar. Sedan slog jag upp skrifterna och började läsa igen. Jag kom genast att tänka på församlingens mål som biskopen och jag nyligen hade samtalat om. Ett av målen var att de skulle använda *Predika mitt evangelium* när de delade med sig av evangeliet till vänner och grannar.

Jag kände mig manad att även studera *Predika mitt evangelium* den kvällen. Jag tog fram ett exemplar och slog upp det på måfå. På sidan jag kom till fanns en handskriven skrift-ställe hänvisning – 1 Nephi 8:8–11 och 1 Nephi 11:21–22. När jag tittade närmare på hänvisningarna insåg jag att de var skrivna med mors handstil. Min kära mor hade avlidit flera år tidigare,

två månader efter sin 80:e födelsedag. Hon var ett exempel på mod och osjälviskhet och såg alltid det goda hos andra. Och hon älskade skrifterna.

Jag slog upp de där verserna i skrifterna för att se vad som hade manat henne att skriva ner dem. När jag läste dem öppnades mitt sinne genast för budskapet jag skulle ge. Det var ett enkelt budskap om att kyrkans medlemmar som hade smakat på evangeliets utsökta frukt ibland glömmer att många andra söker efter samma frukt. Vi behöver sträcka oss ut och berätta var de kan hitta den.

Jag tänkte på min kära mor när jag

När jag förberedde mig för församlingskonferensen slog jag upp *Predika mitt evangelium* och kom till en sida där det fanns skrift-ställe hänvisningar skrivna med mors handstil.

bläddrade igenom resten av *Predika mitt evangelium*. Det fanns inget namn, inga andra anteckningar eller något tecken på att boken hade tillhört henne. Jag satt där och förundrades när jag tänkte på den kedja av andliga maningar som hade lett till det här ögonblicket. Anden bekräftade för mig att jag hade väglets i mina tankar, precis som jag hade bett om. Föga anade min mor, hur länge sedan det än var som hon skrev ner de där hänvisningarna, att Herren skulle använda dem till att besvara hennes sons ödmjuka bön. ■
Douglas Hedger, Nevada, USA

ETT UNDERVERK I HERRENS HUS I KIEV

Min familj och jag var glada över att göra en bilresa från Rumänien till Kiev i Ukraina för att vara med på invigningen av templet i augusti 2010. Vi visste att det här skulle vara templet för de heliga i Rumänien/Moldavienmissionen och reste i omkring fjorton timmar bara för att vara där. När vi kom fram träffade vi en annan grupp som också hade rest från Rumänien. Vi var alla glada över att vara i Kiev för den här heliga händelsen.

Dagen när invigningen skulle ske blev vår grupp från Rumänien anvisade att titta på invigningen via en utsändning i ett rum på bottenvåningen i templet. Några började uttrycka sin besvikelse. De hade hoppats på att få vara med på invigningen med profeten i celestialet rummet. Några sa till och med att de lika gärna kunde ha stannat hemma och tittat på utsändningen i sitt möteshus i Rumänien.

Jag började be inom mig: "Himmelske Fader, hur kan vi hjälpa de här medlemmarna från Rumänien att få en oförglömlig upplevelse i ditt hus?"

Jag hade fortfarande inte fått något svar när invigningssessionen började. Snart fick vi veta att profeten Thomas S. Monson (1927–2018) skulle komma ner och lägga hörnstenen på plats. Kanske skulle det vara vårt svar! Jag bad för att profeten skulle kunna

komma och hälsa på de rumänska medlemmarna.

"Jag ber inte om det här för egen del", bad jag, "utan för mina bröder och systrar."

Efter hörnstensceremonin gick president Monson förbi vårt rum tillbaka till celestiala rummet. Plötsligt kände jag inom mig att jag skulle ställa mig upp och be honom komma in i vårt rum.

Jag ställde mig upp och sa: "Vår profet! Kom och träffa oss. Vi är från Rumänien."

Han verkade inte höra mig. Men ett ögonblick senare kom han tillbaka. "Rumänien!" sa han och kom in i rummet.

Han hälsade på oss alla och sa att han älskade oss mycket. Mitt hjärta

Jag bad inom mig: "Himmelske Fader, hur kan vi hjälpa de här medlemmarna från Rumänien att få en oförglömlig upplevelse i ditt hus?"

var fullt när jag såg våra kära medlemmars glada ansikten. "Tack, käre Fader", bad jag, "för det här underverket i ditt hus."

När profeten lämnade rummet var ingen ledsen längre. Jag kände att vi var i det mest välsignade rummet i templet. Det var en upplevelse jag aldrig ska glömma. ■

Doru Vasile, Bukarest, Rumänien

ETT GODKÄNNANDE LEENDE

En kväll hade vår församling en aktivitet som vi hade förberett i många timmar. Efter aktiviteten kom en ung undersökare och sa hej då till mig, men några minuter senare kom han tillbaka och frågade: "När behöver jag komma tillbaka?" Jag sa på söndag, och pojken sa snabbt: "Nej, finns det inte någon mer aktivitet?" Han hade haft så roligt med ungdomarna i församlingen att han ville komma tillbaka.

Jag pratade också med ett par som hade kommit på aktiviteten och frågade dem vad de tyckte. Mannen sa: "Sedan vi kom hit har vi känt en frid och ett lugn", något som hans fru bekräftade med en nickning. Jag blev förvånad, för när de hade kommit dit var det många där som pratade och förde oväsen. Men han tittade på mig och frågade: "Det är den Helige

Anden, eller hur?" Förvånad kunde jag bara säga ja.

Det hade varit mycket jobb med att ordna inför aktiviteten, så det enda jag ville göra den kvällen när allt var över, var att åka hem och gå och lägga mig. Eftersom jag var så trött hade jag inte kunnat fundera över mina samtal med undersökarna. När jag kom hem bad jag en bön och gick till sängs, men jag kunde inte sova. Jag såg inom mig hur Herren log. Det var ett godkännande leende. I det ögonblicket började jag dra mig till minnes allt det underbara som hade hänt under aktiviteten.

Jag förstod att församlingsmedlemmarnas ihärdighet och kärlek hade gjort det möjligt för de tre undersökarna att beröras av Anden. Jag förstod att det godkännande leendet var för det vi hade gjort. Jag började gråta och kände mig så tacksam för gåvan som Herren gav oss. Han hade gett oss ett godkännande leende. Jag vittnar om att Herrens ord är sanna; att när vi för om så en enda själ till honom, blir vår glädje stor i Faderns rike (se L&F 18:15). ■

Franklin Romero, Manabí, Ecuador

GE OSS DIN BERÄTTELSE

Sista dagars heliga återger sanna berättelser om alla evangelieämnen, men vi söker särskilt efter upplevelser där medlemmar tjänar och visar mod i att följa evangeliet. Skicka in din artikel på liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article or Feedback").

VÅR motivation TILL ATT följa evangeliet

Mindy Selu

Kyrkans tidningar

Det kommer alltid att finnas sådant som är svårt att förstå. Men vi har också alltid alternativet att välja tro framför tvivel eller osäkerhet.

Lärjungeskapets väg är fylld av välsignelser – både ”sedda och osedda”¹. Men det finns stunder när den vägen, trots välsignelserna, inte är lätt eller bekväm. Det krävs arbete och uppoffringar för att bli en lärjunge till Jesus Kristus, och ibland är det svårt att hitta motivation till att följa buden och göra uppoffringarna.

Som ung vuxen är du förmodligen också upptagen med att försöka bolla nya ansvar, fatta livsavgörande beslut och komma underfund med hur lärjungeskapets väg ska se ut för din egen del under resten av livet. Dessutom kan det finnas saker i kyrkans riktlinjer eller historia eller i evangeliets lära som du inte helt förstår och frestelser du kämpar mot, liksom välsignelser du fortfarande väntar på och frågor om Guds plan för dig.

En del av oss kanske ibland undrar om efterlevnad av evangeliet är värt välsignelserna som vi har blivit lovade. Vi kanske anser att vi inte passar in, att det är för mycket arbete eller att frågorna är fler än svaren. Men egentligen handlar det om motivation. Varför gör du det du gör och lever som du gör? Varför fortsätter du att hålla buden, även när ingen är där och ser om du gör det?

Oavsett vem du är och i vilket stadium av livet du befinner dig i, är det upp till dig att välja att hitta motivation genom att stärka din tro på Frälsaren och hans evangelium.

Till vem skulle vi gå?

Att hitta och behålla motivationen att följa evangeliet är knappast en utmaning som är unik för vår tid. Också när Frälsaren levde på jorden var det svårt för människorna att förstå och följa de principer han lärde ut. Flera av lärjungarna lyssnade när han förklarade ett begrepp som de verkade ta anstöt av – hans roll som "livets bröd" (se Joh. 6:35–58). De svarade skeptiskt: "Det här är en svår tanke. Vem står ut med att höra den?" (Joh. 6:60).

Kristus, som såg att de hade svårt att tro på eller acceptera den här lärosatsen, frågade: "Tar ni anstöt av det här?" (Joh. 6:61). I stället för att sätta sin tro framför tvivlen "drog sig många av hans lärjungar undan och slutade vandra med honom" (Joh. 6:66).

Men när Kristus frågade resten av lärjungarna om de också skulle gå, gav Petrus det enda svar som egentligen finns: "Till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord" (Joh. 6:68).

Källan till vår motivation

Petrus visste vad som var källan till hans inspiration. Det handlade om kärnan i varför vi gör det vi gör i evangeliet:

vårt vittnesbörd om och vår tro på Jesus Kristus. "Vi tror och *förstår*", sa Petrus, "att du är Guds Helige" (Joh. 6:69; kursivering tillagd). Genom att få samma starka övertygelse om Jesus Kristus, hans gudomlighet och hans verk, kan också vi få motivation att fortsätta följa evangeliet – även när det är svårt, även när ingen annan ser det och även när vi inte är säkra på att vi vill.

Det kommer alltid att finnas sådant som är svårt att förstå. Men vi har också alltid alternativet att välja tro framför tvivel eller osäkerhet. Som äldste L. Whitney Clayton i de sjuttios presidentskap har sagt: "Valet att tro är det viktigaste beslutet vi någonsin fattar."²

Vad gör vi då om vi ställs inför något som vi har svårt att förstå?

1. Följ exemplet som visades av Petrus och de andra lärjungarna som förblev trofasta, även om det hade varit lättare att "dra sig undan". Lyssna på råden från profeter, apostlar och andra ledare:

"När du är rädd eller tvivlar eller har det svårt, håll fast vid det du redan har åstadkommit ... *Håll fast vid det du redan vet och var stark tills du får ytterligare kunskap.*"³

"Ta ett enkelt steg framåt i tro – och sedan ett till. ... Fokusera på de sanningar [du tror på] och [låt] de sanningarna fylla [ditt] sinne och hjärta. ...

Börja med evangeliets grundläggande sanningar."⁴

2. Studera skrifterna och följ dess lärdomar:

"Studera och begrunda [under bön] Mormons bok varje dag."⁵

"Om någon vill göra hans vilja ska han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv" (Joh. 7:17).

"Var ordets görare, inte bara dess hörare" (Jak. 1:22).

3. Fortsätt att hålla buden.

"Svar på våra uppriktiga frågor kommer när vi uppriktigt söker och när vi lever efter buden. ... Vår tro kan hjälpa oss tro på sådant som vi inte tycker känns logiskt just då."⁶

"När du fortsätter att vara lydig ... får du den kunskap och förståelse du söker."⁷

I slutändan handlar det helt enkelt om det som Petrus sa. Tror vi på att Jesus är Kristus, att han leder sin kyrka och har det eviga livets ord? Har vår tro på honom företrädare framför sådant som vi kanske inte förstår just nu?

Belöningarna med att följa evangeliet

När vi faktiskt bestämmer oss för att älska och följa Gud och Jesus Kristus och att följa buden, även om vi inte helt förstår dem, är belöningarna omätliga. Den naturliga människan frågar: "Vad får jag ut av det?" Evangeliets lärdomar svarar: "Frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen", en plats förberedd för dig i Guds boningar, allt vad

vår himmelske Fader har, "oändlig lycka" (se L&F 59:23; Eth. 12:34; L&F 84:38; Mosiah 2:41) och, som äldste Dieter F. Uchtdorf i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Här [i kyrkan] finner ni det som har ett värde utan ände. ... Här finner [ni] det eviga livets ord, löftet om välsignad återlösning och vägen till frid och glädje."⁸ Bara för att nämna några.

När vi hänger oss åt att följa Kristus och följa hans bud, har vi löfte om allt det här och mer. Det betyder inte att vägen alltid är lätt eller begriplig, men välsignelserna vi har blivit lovade om vi förblir starka fortsätter att visa sig under det här livet och även efteråt.

Men hur otroliga de här välsignelserna än är, bör de inte vara vår främsta motivation till att följa evangeliet. Oavsett vilka frågor du har, oavsett vilken lärosats det är som du inte förstår, är din tro på Jesus Kristus och hans försoning nyckeln till din motivation att följa hans evangelium, precis som det var för Petrus och andra.

"Våra motiv och tankar utövar det största inflytandet på våra handlingar", har äldste Uchtdorf sagt. "Vittnesbördet om att Jesu Kristi återställda evangelium är sant är den starkaste motivationen i vårt liv. Jesus betonade gång på gång den kraft som goda tankar och rätta motiv har: 'Vänd er till mig i

varje tanke, tvivla inte, frukta inte' (L&F 6:36).

Vittnesbördet om Jesus Kristus och det återställda evangeliet hjälper oss att få reda på vilken särskild plan Gud har för oss och att sedan handla därefter. Det ger oss visshet om Guds existens, sanning och godhet, om Jesu Kristi försoning och lära och om nutida profeters gudomliga kallelse."⁹

Själv ska jag fortsätta försöka också när det känns svårt. Jag ska fortsätta be och studera skrifterna. Jag tänker anstränga mig att stärka mitt vittnesbörd om Frälsaren varje dag. Och jag ska fortsätta sträva efter att leva som han vill att jag ska leva och lita på att hans och hans levande profeters och apostlars ord lär mig hur, och jag ska lita till den motivation som inte bara kommer från min tro på och kärlek till honom utan också från hans eviga offer och kärlek till mig. ■

SLUTNOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, "Lärjungeskapets väg", *Liahona*, maj 2009, s. 76.
2. L. Whitney Clayton, "Välj att tro", *Liahona*, maj 2015, s. 38.
3. Jeffrey R. Holland, "Jag tror", *Liahona*, maj 2013, s. 93, 94: kursivering i originalet.
4. Rosemary M. Wixom, "Återvänd till tron", *Liahona*, maj 2015, s. 94.
5. Thomas S. Monson, "Kraften i Mormons bok", *Liahona*, maj 2017, s. 87.
6. Rosemary M. Wixom, "Återvänd till tron", s. 95.
7. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 95.
8. Dieter F. Uchtdorf, "Kom och förena er med oss", *Liahona*, nov. 2013, s. 24.
9. Dieter F. Uchtdorf, "Det personliga vittnesbördets kraft", *Liahona*, nov. 2006, s. 37.

TVÅ VAL

"Herrens väg är inte svår. Livet är svårt, inte evangeliet. ... Livet är svårt för oss tillsammans, men livet är också enkelt. Vi har bara två val. Vi kan antingen följa Herren och begåvas med hans kraft och få frid, ljus, styrka, kunskap, tillit, kärlek och glädje, eller så kan vi gå en annan väg, vilken annan väg som helst, hurudan den vägen än är, och göra det ensamma, utan hans stöd, utan hans kraft, utan vägledning, i mörker, förvirring, tvivel, sorg och förtvivlan. Och jag frågar er: Vilken väg är lättast?"

Äldste Lawrence E. Corbridge i de sjuttios kворum, "Vägen", *Liahona*, nov. 2008, s. 36.

Jag kände hur ett mörker sänktes över mig. Och då insåg jag att jag behövde prata med min biskop.

Första steget mot omvändelse

Aurilas Peterson

Jag minns att jag bestämde datum för mitt dop med missionärerna. De frågade om jag var redo att ingå det här förbundet med vår himmelske Fader. Utan att ens tänka på det och med hjärtat fyllt av glädje, sa jag: "Ja!" Jag ville ta emot den speciella gåva som min kärleksfulle Fader hade gett mig, och jag visste att jag inte skulle vara lika lycklig utan Frälsaren i mitt liv. Men jag visste inte riktigt vad framtiden hade i beredskap åt mig.

Till slut var den stora dagen inne. Det var oförglömligt, och jag var så glad.

Mörka dagar

Efter dopet och konfirmationen kändes dagarna plötsligt mörka. Jag hade familjeproblem och hade svårt att följa alla Guds lagar. Jag visste inte vad jag skulle göra och ville bara ge upp. Det kändes inte som om någon förstod mig.

Jag hade alltid tyckt om att läsa Mormons bok, men under den tiden

lade jag den åt sidan. En dag när jag var ensam hemma kände jag en mild maning från Anden att jag skulle läsa Mormons bok. Jag bad först om att få svar som kunde lindra mitt lidande. När jag slog upp boken kom jag direkt till kapitel 5 i Alma. Vers 27 lyder: "Har ni på er vandring hållit er ostraffliga inför Gud? Skulle ni, om ni kallades att dö just nu, kunna säga inom er att ni har varit tillräckligt ödmjuka? Att era kläder har renats och gjorts vita genom Kristi blod, han som skall komma för att återlösa sitt folk från deras synder?"

Äntligen blev jag berörd av de här orden. Jag visste att jag behövde omvända mig, så jag bestämde en tid för att träffa min biskop. Jag var helt klart rädd, men jag tvingade mig att gå och prata med honom.

Förstå Guds löfte

När jag kom till biskopens kontor kände jag mig så skyldig att jag bara ville vända tillbaka. Men jag bad om modet att säga allt som jag behövde säga. Biskopen hälsade mig

välkommen och bad sedan en bön om Guds hjälp. Han pratade med mig som om jag var hans son och visade sin kärlek till mig genom sina ord. Han gav mig råd och bad mig göra vissa saker för att få förlåtelse från Gud, och sedan komma tillbaka och prata med honom.

Jag var så glad över den här möjligheten. Jag följde hans råd och förstod så småningom Guds löfte om förlåtelse till Alma: "Om han bekänner sina synder inför dig och

mig, och omvänder sig i sitt hjärtas uppriktighet, skall du förlåta honom, och även jag skall förlåta honom" (Mosiah 26:29). När jag uppriktigt hade omvänt mig visste jag att Gud hade förlåtit mig. Äntligen kunde jag känna min himmelske Faders kärlek i hjärtat, och mörkret lyftes bort. Jag var glad och stolt över mig själv.

Biskopen är där för att hjälpa

Biskopen är Herrens representant för församlingen. Han är där för att

hjälpa dig finna den sanna glädje som Gud har i beredskap åt dig. Lita på honom. Om du har problem eller behöver omvända dig, sök upp honom. Han hjälper dig.

Jag vet att det inte är lätt att prata med honom ibland. Men som president Lorenzo Snow (1814–1901) förklarade om vår himmelske Faders eviga plan: "Jag vågar påstå att i den [förjordiska] andevärlden, när det föreslogs att vi skulle ... genomgå de upplevelser vi nu genomgår, var inte utsikterna så helt och hållet trevliga och angenäma ... Ändå råder det inget tvivel om att vi där insåg och tydligt förstod, att för att uppnå upphöjelse och härlighet var detta en nödvändig upplevelse." Han sa vidare: "Vi var villiga att foga oss efter Guds vilja och följaktligen är vi här" (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* [2012], s. 109).

Omvändelse är en del av att foga sig efter Guds vilja. Så bli vän med biskopen i stället för att vara rädd för honom. Han utvaldes av Gud, och han kan hjälpa dig att omvända dig och hela din själ när du kommer till Jesus Kristus. Herren vill hjälpa oss, men vi behöver ta första steget mot omvändelse. Då kan vi se löftet i Jesaja 1:18 uppfyllas: "Om än era synder är blodröda ska de bli snövita." Och för det är biskopen där för att hjälpa oss.

Jag vittnar om att Gud lever och att Jesus Kristus är vår Frälsare. Båda älskar oss oerhört mycket! ■

Författaren bor i Ouest, Haiti.

ATT LÄRA PÅ HERRENS SÄTT

**Äldste
David A. Bednar**
i de tolv apostlarnas
kvorum

För att Herren ska kunna påskynda sitt verk måste vi medvetet lära, förändra oss och sträva framåt med tro på Frälsaren.

Ett mönster för allt

I en uppenbarelse till profeten Joseph Smith i juni 1831 förkunnade Herren: "Jag [skall] ge er ett mönster för allt så att ni inte blir bedragna, ty Satan är lös i landet, och han går ut och bedrar nationerna" (L&F 52:14).

Intressant nog gav Herren oss "ett mönster", inte "mönstret" för allt. Jag tror inte att Herren med orden "ett mönster för allt" menar att han bara har ett enda mönster som ska användas i alla situationer. I stället består Herrens sätt av flera olika mönster

som kan användas för att uppnå olika andliga ändamål.

Vårt slutliga mål i allt lärande bör vara att fastställa och använda det eller de mönster som bäst uppfyller våra behov och uppnår de önskade resultaten i lärandet.

Den Helige Anden är läraren

Den Helige anden är den tredje medlemmen av gudomen och en uppenbarare, en lärare, en hjälpare, en heliggörare, och han påminner oss om allt (se Joh. 14:16–17, 26; 3 Ne. 27:20). Äldste James E. Talmage (1862–1933) i de tolv apostlarnas kvorum förklarade: "Den Helige Andens ämbete och hans verksamhet bland människorna framställes i skriften. Han är en lärare sänd från Fadern, och för dem som är berättigade

*Ett viktigt ändamål i alla Herrens
mönster för lärande är att inbjuda
den Helige Anden att vara lärare.*

ATT LÄRA GENOM TRO FORDRAR BÅDE HJÄRTAT OCH ETT VILLIGT SINNE.

till hans undervisning uppenbarar han allt som är nödvändigt för själens utveckling.”¹ Ett viktigt ändamål i alla Herrens mönster för lärande och undervisning är att inbjuda den Helige Anden att vara *läraren*.

Den som utövar sin fria vilja och handlar i enlighet med sanna principer öppnar sitt hjärta för den Helige Anden och inbjuder hans undervisning, kraftfulla vittnesbörd och bekräftande vittne. Att lära med och genom tro kräver andlig, mental och fysisk ansträngning och inte bara ett passivt mottagande. Genom uppriktiga och ständiga trosinspirerade handlingar visar vi vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus att vi är villiga att lära och ta emot undervisning från den Helige Anden.

Tänk på hur missionärer hjälper undersökare att lära sig genom tro. Att ingå och hålla andliga åtaganden, till exempel att studera och be om Mormons bok, hålla buden och gå på kyrkans möten, kräver att undersökaren utövar tro och handlar. Den

här principen gäller alla medlemmar, även föräldrar, lärare och ledare.

Undervisning, uppmaningar och förklaringar, hur viktiga de än må vara, kan aldrig ge en undersökare, ett barn, en elev eller en medlem ett vittnesbörd om att det återställda evangeliet är sant. Det är endast när deras tro leder till handling och öppnar vägen till hjärtat som den Helige Anden kan vittna och bekräfta. Det är uppenbart att missionärer, föräldrar, lärare och ledare måste lära sig undervisa genom Andens kraft. Men lika viktigt är ansvaret som de har att hjälpa andra att själva lära sig genom tro.

Det lärande som jag beskriver innebär långt mer än enbart kognitiv insikt och att kunna kvarhålla och minnas information. Det slags lärande som jag talar om får oss att vakna för Gud (se Alma 5:7), lägga av den naturliga människan (se Mosiah 3:19), förändra våra hjärtan (se Mosiah 5:2) och att bli omvända till Herren och aldrig avfalla (se Alma 23:6). Att lära genom tro fordrar både hjärtat och

ett villigt sinne (se L&F 64:34) och är resultatet av att den Helige Anden bär Guds ords kraft både till och in i hjärtat. Lärande genom tro kan inte överföras från lärare till elev, från missionär till undersökare genom föreläsning, uppvisning eller experiment. I stället måste eleven utöva tro och handla för att själv få kunskapen.

Ett mönster för lärande och undervisning

1. Förbered dig för att lära. Om du är med på en söndagsskolelektion och lyssnar när din lärare presenterar ett ämne, är det bra. Men om du har arbetat och förberett dig, om du tänker på det som din lärare har uppmanat dig att läsa, begrunda och be om före lektionen, då kan Anden utgjutats rikligt, och den Helige Anden blir din lärare. Förberedelse inbjuder till uppenbarelse.

2. Bygg upp andra genom ditt deltagande. Jag vill rikta er uppmärksamhet på den här versen. ”Utse bland er en lärare, och låt inte alla vara talesmän samtidigt utan låt en

tala åt gången och låt alla lyssna till hans ord, så att när alla har talat, alla kan bli uppbyggda av varandra och så att alla kan få samma förmån" (L&F 88:122).

Det här är ett av Herrens mäktiga mönster för lärande och undervisning. Jag vill föreslå ett annat sätt att se på den här versen: "Utse bland er en lärare." Vem är läraren? Den Helige Anden. Kan det vara så att om du vill att den Helige Anden ska vara läraren, att du då inte ska låta "alla [prata] samtidigt utan [låta] en tala åt gången och [låta] alla lyssna till hans ord, så att när alla har talat, alla kan bli uppbyggda av varandra"? Den enda som kan åstadkomma den uppbyggelsen är den Helige Anden.

Att bygga upp andra genom deltagande inbjuder till uppenbarelse. För närvarande i kyrkan lär vi oss och tillämpar ännu mer andligt lyhörda, verksamma och krävande mönster för lärande och undervisning. Ska vi alltid göra det som vi alltid har gjort och få samma resultat som vi alltid har fått, eller ska vi omvända oss och lära och förändra oss och alltmer undervisa på Herrens sätt?

3. Uppmana till handling. En enkel fråga hjälper oss att uppnå det här målet. Vad ska du göra med det du har lärt dig? Att handla efter en uppenbarelse inbjuder till mer uppenbarelse.

Jag ber att vi ska hålla takten med Herrens påskyndande, att vi inte bara ska göra det vi alltid har gjort på det sätt som vi alltid har gjort det.

Jag vittnar om att Herren Jesus Kristus är verklig. Jag vittnar om att han lever. Han har uppstått. Han står i spetsen för den här kyrkan och leder dess verksamhet. Han väddar till oss alla att hålla takten med hans påskyndande och följa mönstren han har fastställt för vår tillväxt och vårt lärande. ■

Från ett tal under ett seminarium för nya missionspresidenter den 25 juni 2014.

SLUTNOT

1. Se James E. Talmage, *Trosartiklarna*, s. 157.

FÖRBEREDELSE INBJUDER TILL UPPENBARELSE.

5

SÄTT ATT LÄRA AV GENERAL- KONFERENSEN

GENERALKONFERENSEN ÄR EN YPPERLIG MÖJLIGHET ATT

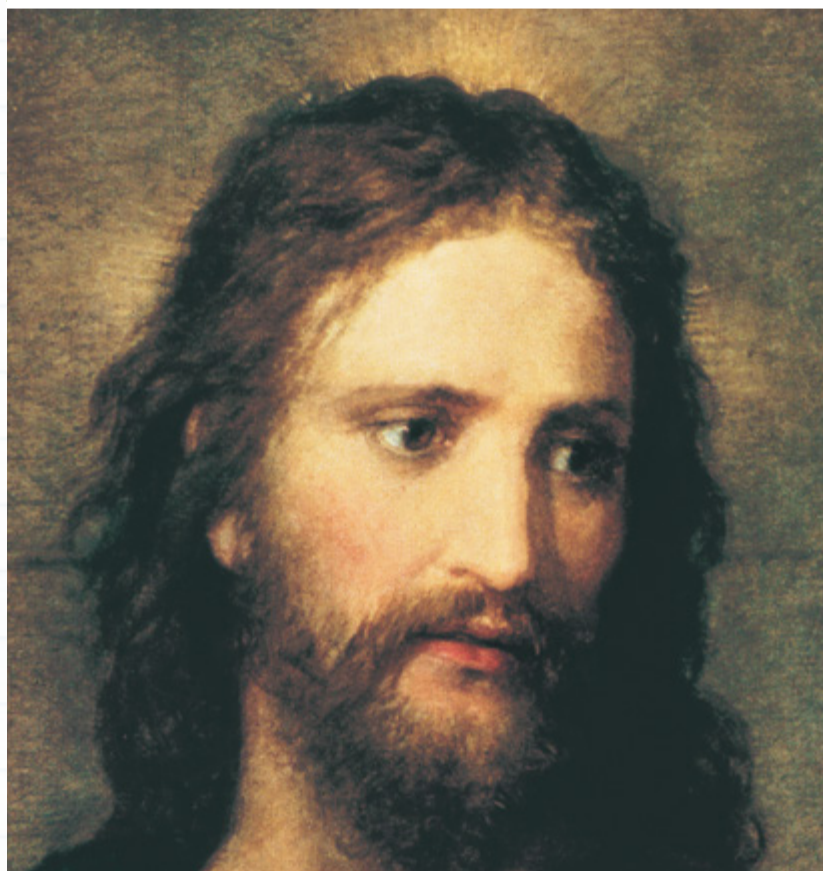
tillsammans med kyrkans medlemmar i hela världen lyssna på kyrkans ledare och ta emot vägledning av Herren. Genom att se, lyssna på och studera budskapen från generalkonferensen får du känna Anden i ditt liv och hjälp att bygga ditt vittnesbörd. Det är en möjlighet att ta emot och följa personlig uppenbarelse.

Här är fem sätt för dig att lära av generalkonferensen.

DETAIL FRÅN KRISTUS OCH DEN RIKE UNGE MANNEN, AV HEINRICH HOFFMAN

1 SKRIV NER DINA FRÅGOR INNAN GENERALKONFERENSEN BÖRJAR.

Ta dig tid att skriva ner dina frågor innan konferensen börjar och lägg sedan märke till svaren som kommer till dig under konferensen. Dina böner och frågor kan besvaras när du deltar och lyssnar på Anden.

2 SÖK EFTER ATT LÄRA AV KRISTUS

Profeter vittnar och undervisar om Frälsaren (se Apg. 10:43). När du lyssnar på konferensbudskapen kan du tänka på vad talarna lär dig om Jesus Kristus. Du kan också göra en lista i dina anteckningar.

Ni har förmågan att ta emot uppenbarelse och att orädda handla efter den.

President Henry B. Eyring, "Herren leder sin kyrka", generalkonferensen i oktober 2017

3

TITTA EFTER TEMAN

När du har tittat lite på generalkonferensen kanske du märker att du har hört ett ämne eller tema nämnas mer än en gång. Mönstren du lägger märke till kan vara ett sätt som Anden hjälper dig känna igen något du behöver lära dig.

5

VAR MOTIVERAD OCH INSPIRERAD ATT HANDLA

Skriv ner budskap och citat som inspirerar dig eller uppmanar till handling. Det kan hjälpa dig tillämpa det du lär dig – och hjälpa dig komma ihåg vilka tankar du hade när du behöver påminnelsen senare! ■

Att lära med och genom tro kräver andlig, mental och fysisk ansträngning och inte bara ett passivt mottagande.

Äldste David A. Bednar, "Att lära på Herrens sätt", sidan 50 i det här numret

4

LÄGG MÄRKE TILL MORMONS BOK

Du kan lära dig mycket genom att vara uppmärksam på skriftställena som kyrkans ledare tar upp, särskilt i Mormons bok, som är "vår religions slutsten" (inledningen till Mormons bok). Se om du kan hålla koll på varje gång den nämns under generalkonferensen. Du blir kanske förbluffad över vad du får höra!

UNDERVISADE AV DEN HELIGE ANDEN

De här ungdomarna förberedde sig för att bli undervisade av Anden under generalkonferensen. Här är vad de lärde sig av en tidigare konferens och vad de nu gör annorlunda tack vare det.

Inspirerad undervisning

Jag blev inspirerad av generalkonferensen.

När jag lyssnade på uppmaningen från våra ledare att tjäna andra, lita på Kristus och hålla fast vid ledstängen av järn, kände jag hur den Helige Anden vittnade för mig att det här evangeliet är sant och att vi kan uppnå evigt liv genom att hålla buden och följa Guds ord. Jag har satt upp mål att tjäna mer i min kommun och stärka mitt vittnesbörd genom dagliga böner och skriftstudier. Jag vet att jag är dotter till en himmelsk Fader. Han lever och älskar mig för evigt och alltid.

Madelyn B., 16 år, Delaware, USA

Om Madelyn: Äldst av tre syskon, tränar terränglöpning, tycker om att läsa och sjunga, tycker om det spanska språket och hoppas att få undervisa engelska som andraspråk

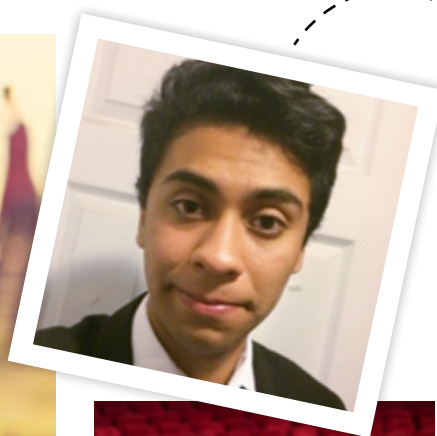
Svar på frågor

Före generalkonferensen hade jag två frågor: 1) Hur kan jag ha en bra inställning och hjälpa mina vänner när de gör dåliga val? och 2) Hur kan jag vittna om kyrkan utan att de retar mig? Under konferensen vittnade Anden för mig att jag inte är ensam. Nu vet jag att när jag studerar skrifterna av hela mitt hjärta så får jag svar på frågorna om mina vänner. Jag vet att min Fader lyssnar på mina böner, och jag ska sträva efter att bli bättre varje dag.

Isaak R., 13 år, Pichincha, Ecuador

Om Isaak: Enda barnet, tycker om att spela piano, åka skridskor, spela fotboll, utöva judo, simma, sjunga och göra godis. Vill bli läkare. Favoritfärgen är grön

En uppmaning att växa

Generalkonferensen gav mig en önskan att följa Jesus Kristus evangelieväg. Den hjälpte mig veta och förstå att det här är den sanna kyrkan som ger oss ljus och glädje. Jag kände Anden uppmana mig att växa varje dag och att läsa Mormons bok för att få ett starkt vittnesbörd om evangeliet. Jag tror att min himmelske Fader ville att jag skulle lyssna på de här inspirerade budskapen.

Vicente A., 16 år, Región Metropolitana, Chile

Om Vicente: Äldst av fyra syskon; tycker om att spela videospel, lyssna på musik och spela fotboll; spelar teater; vill gå ut som missionär

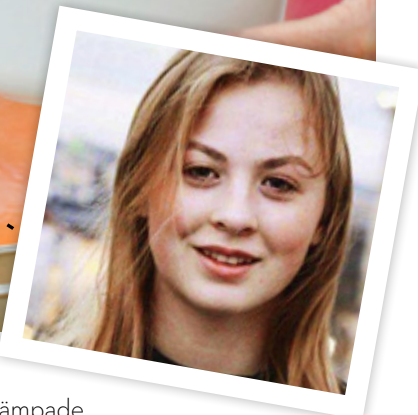

Förberedd att lära

Jag känner Anden så starkt under general-konferensen. Sedan jag började förbereda frågor och förbereda mig själv andligt före konferenserna har de fått en hel ny mening i mitt liv, och jag har kunnat lära mig så mycket mer av varje tal. Jag är så tacksam för profeten och apostlarna, och jag vet att de är sända av vår himmelske Fader att vägleda oss genom livet!

Ben H., 17 år, Kentucky, USA

Om Ben: Tycker om idrott; spelar basket och tennis i skolan; tycker om att åka skidor och snowboard; gillar att resa och vandra

Sökte ljuset

Förrförra året var jobbigt för mig. Pappa kämpade mot cancer och min stad drabbades av terroristattacker. Jag led av ångest och undrade hur jag skulle kunna känna någon frid när jag var orolig för min andliga och fysiska trygghet. Av generalkonferensen lärde jag mig att vi kan känna frid när vi lever dygdigt, fyller hjärtat med tro och har ett evigt perspektiv. Jag blev inspirerad att vända mig till Kristus när jag hade det svårt i stället för att förlita mig på mitt förstånd. Jag vet att jag kan övervinna mörkrets inflytande genom att söka Kristus strålande ljus.

Olivia H., 17 år, Belgien

Om Olivia: Simmar; tycker om att tjäna, bland annat som volontär vid ett soppkök, ett fosterhem och i skolans specialundervisningsprogram

"TILL ER UNGA
I KYRKAN VILL JAG GE
LÖFTET
ATT OM NI

LYSSNAR

[PÅ GENERALKONFERENSEN]

SKA NI KÄNNA ANDEN
ALLT STARKARE INOM ER.
HERREN TALAR OM FÖR ER VAD
HAN VILL ATT NI SKA GÖRA."

Äldste Robert D. Hales (1932-2017)
i de tolv apostlarnas kворum
"Generalkonferensen: Stärker tron och vittnesbördet",
generalkonferensen i oktober 2013

Fakta om GENERALKONFERENSEN

Konferenscentrets
orgel har

7 667

pipor – men bara omkring
170 pipor är synliga för
publiken

President Russell M.
Nelson har hållit

84

generalkonferenstal
under sina 34 år som
generalauktoritet

Personer i

221

länder och
territorier
tittar på
generalkonferensen

Talen
översätts till

94

språk

Träet till
konferenscentrets
talarstol kom från
**PRESIDENT
GORDON B.
HINCKLEYS**
(1910–2008) gamla
valnötsträd

Över

100 000

människor är med på generalkonferensens fem
sessioner i konferenscentret i Salt Lake City,
Utah, USA

EN BOEING 747 –

ett flygplan som är omkring
70 meter långt – skulle få plats i
konferenscentrets auditorium

Omkring

35

tal hålls varje
konferens

VIKTIGA TILLKÄNNAGIVANDEN SOM GJORTS UNDER GENERALKONFERENSERNA:

SEP. 1995:

"Familjen: Ett
tillkännagivande
för världen"

APR. 1998:

Mindre tempel ska
börja byggas

APR. 2001:

Ständiga
utbildningsfonden
startas

OKT. 2012:

Missionärsåldern
sänks

APR. 2018:

Stödverksamheten
ersätter hem- och
besöksundervisningen

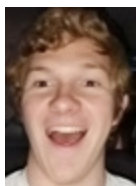
"Hur kan jag inbjuda Anden till mitt hem när andra slåss eller bråkar?"

VAR EN FRIDSTIFTARE

"När vi inte kan ändra andra människors uppträdande ska vi arbeta på att styra oss själva på rätt sätt. ...

I stället för argument och friktion mellan familjemedlemmarna är det vår plikt att bygga upp, lyssna på och resonera med varandra."

Äldste Marvin J. Ashton i de tolv apostlarnas kворum (1915-1994), "Ingen tid för stridigheter", generalkonferensen i april 1978.

Säg förlåt

Om jag har bråkat med någon har jag märkt att när jag säger förlåt och erkänner att jag har fel, fastän jag tror eller vet att jag har rätt, så kommer en fridfull känsla tillbaka till rummet. Gå sedan iväg, var tyst, byt ämne eller hitta något som ni är överens om. Det dröjer inte länge förrän Anden kommer tillbaka.

Dylan M., 15 år, Kalifornien, USA

Visa bara kärlek

Jag har upptäckt att när jag visar min familj sann kärlek så inbjuder det Anden till vårt hem. Profeten talade om kärlek som något som skapar förändring och det balsam som ger läkedom åt själen. En anda av kärlek gör hemmet tryggt och fridfullt.

Joseph C., 18 år, Arizona, USA

Prata med din familj

Om din familj inte tillhör kyrkan kan du tala om för dem hur dåligt du mår när de bråkar och be dem att försöka hålla sams. Om det inte fungerar kan du be och försöka igen. Om de är medlemmar kan du påminna dem om att de är barn till Gud och att de borde undvika bråk.

Carolina S., 19 år, Goiás, Brasilien

Be om Anden

När familjen omkring dig bråkar är det svårt att känna Andens närvaro, men det betyder inte

att du inte kan känna den om du är värdig. Be en bön i hjärtat om att få känna Herrens ande och var särskilt uppmärksam på de maningar du får. Vår himmelske Fader kan hjälpa dig att känna frid och att veta hur du bäst kan föra in den friden i ditt hem.

Katie G., 17 år, Utah, USA

Försök att kompromissa

Prata med din familj för att lösa problemet på ett sätt som alla har glädje av, eller läs ett skriftställe eller sjung en psalm. Du kan också be din himmelske Fader om hjälp att lösa problemet. På så sätt lugnar alla ner sig och kan lösa problemet utan att skrika eller använda våld. Den Helige Anden fyller säkert er alla med frid och ger er en önskan att inte bråka mer.

Luis F., 14 år, Playa del Carmen, Mexiko

Är ett vittnesbörd mer än bara känslor?

Ett vittnesbörd är vad Frälsaren talade om när han sa till Petrus: "Det är inte kött och blod som har uppenbarat det för dig, utan min Far i himlen" (Matt. 16:17). Det är kunskap från Gud uppenbarad genom den Helige Anden.

Den Helige Anden talar med en röst som vi känner snarare än hör, men den kommer både "till ditt förstånd och till ditt hjärta" (L&F 8:2; kursivering tillagd) – våra tankar och våra känslor.

Profeten Joseph Smith beskrev uppenbarelsens ande som en känsla av ren intelligens som strömmar till en och plötsligt ger en vissa tankar och idéer (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 131).

När vi vänder sinne och hjärta – våra, tankar, känslor och önskningar – till Gud, kan han tala till vårt sinne och hjärta med den Helige Andens milda och stilla röst. När han kommunicerar med vår ande flödar vissa känslor och tankar till oss. Det är det vittnesbörd han ger oss.

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte att vara officiella tillkännagivanden om kyrkans lära.

Vad anser du?

"Hur hittar jag vänner med bra normer?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 15 november 2018, till liahona@lds.org (klicka på "Submit an Article").

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Vägar som förbereder dig för framtiden

Leah Barton

Kyrkans tidningar

Jag tror inte att det är någon 14-årig tjejs dröm att befinna sig i en dammig lada med en rostig spade och göra rent i stinkande hästspiltor. Men jag var där efter skolan varje dag tills jag var gammal nog att få ett annat jobb.

Det var definitivt inte en idealisk jobbsituation under high school, men jag förstod då att om jag någonsin skulle få ett jobb som jag faktiskt gillade – ett jobb som inte inbegrep att göra rent efter djur – behövde jag gå på college, och för att kunna gå på college behövde jag pengar. Jag insåg att för mig var utbildning rätta vägen till en (förhoppningsvis) meningsfull yrkesbana.

Det som är så bra är att vägen jag valde bara är en av flera som kan hjälpa dig att lära dig arbeta och sörja för dina egna behov. Det här kallas att bli timligt och andligt oberoende. När du funderar över dina alternativ, försök då välja den väg som du känner förbereder dig bäst.

De här berättelserna är från personer som var i din ålder för bara några år sedan. Genom att följa de här unga vuxnas exempel kan du hitta din egen väg mot att bli oberoende.

TITTA PÅ BEHOVEN RUNT OMKRING DIG

Oudom Piseth, Kambodja

För att uppnå mina mål säger jag alltid till mig själv att det är viktigt att arbeta flitigt. Men ett annat sätt att göra det är att arbeta smart. Efter min mission i England återvände jag till Kambodja och tittade på arbetsmarknaden. Jag tittade på sådant som hur lång utbildningen var för varje jobb och hur mycket utbildningen kostade.

Jag upptäckte att utbildningsprogrammet för att bli klädhandlare är kort men svårt, och det var inte många personer som tog det. Jag såg att det var en bra möjlighet och bestämde mig för att ta det. Jag är nu klar med programmet och arbetar som klädhandlare för ett klädföretag.

Det kan vara mycket svårt att hitta rätt yrke, men jag har Frälsaren som hjälper mig och lyfter mig.

Oavsett om du går på college, söker jobb eller lär dig ett yrke så utvecklar du en egenskap som är nödvändig för att du ska kunna bygga Guds rike.

ANVÄND UTBILDNINGEN TILL ATT ÖPPNA DÖRRAR

Iolanda Teixeira, Kap Verde, Afrika

Mamma uppmuntrade mig alltid med orden: "Utbildning är nyckeln till framgång." Jag ville ha en bättre framtid för mig, och särskilt för min familj, och för att få det behövde jag utbilda mig vidare. Utan några pengar till college just då ansökte jag om ett stipendium till en yrkesskola där jag skulle studera datasystem och underhåll.

Jag ställdes inför olika problem under utbildningen, men det hindrade mig inte från att sträva framåt med blicken fäst på bättre dagar. Det hjälpte mycket att be. Jag ber alltid Herren om råd. Jag har alltid varit engagerad i mina studier, och i dag är jag engagerad i mitt arbete och gör mitt bästa som datatekniker och marknadsföringsassistent.

ARBETA NU MOT DEN FRAMTID DU VILL HA

Ann-Sophie och Lawrence Cavin, Skottland

Ann-Sophie: Jag har alltid velat studera vid ett universitet, men mina planer för vad jag skulle studera förändrades mycket under tonåren. Efter high school arbetade jag som volontär på ett sjukhus i sex månader. Efter det gillade jag tanken på att bli sjuksköterska, men jag trodde inte att jag skulle klara det.

I min församlings oberoendekurs blev vi ombedda att välja ett jobb som vi skulle vilja ha även om vi inte var kvalificerade för det. Jag bad om vad jag skulle göra, och jag fick alltid tanken att bli sjuksköterska. Jag bestämde mig för att följa Herrens maningar.

Det har inte varit lätt att gå den här vägen. Till att börja med undersökte jag sjuksköterskeprogrammet och vad som skulle krävas av mig för att studera. Jag pratade med personer som gick igenom liknande saker. Första gången jag ansökte till sjuksköterskeprogrammet sattes

jag på väntelistan. Men jag gav inte upp. Jag ansökte igen och kom så småningom in. Ibland måste du ha tålamod och lita på Herren som har en egen plan för dig.

Lawrence: När jag var yngre hade jag som mål att göra mitt bästa oavsett vilket ämne jag studerade eller vilket jobb jag hade. Jag försökte hela tiden lära och förbättra mig för att ha en så bra chans att lyckas som möjligt.

Jag arbetar för närvarande som chef för ett klädföretag, men jag vill bli polis. I Skottland måste man ha bott i landet i tre på varandra följande år innan man kan ansöka till den utbildningen. Eftersom jag varit utomlands i två år som missionär, behöver jag vänta i några månader till innan jag ansöker.

Det har varit ett stort hinder på vägen, men jag har inte gett upp. Jag har ett bra jobb där jag kan försörja min familj, och jag har arbetat flitigt för att se till att få

goda referenser för framtida jobb.

Liksom de här unga vuxna upptäcker du att olika vägar kan förbereda dig för att ta hand om dig själv och din framtida familj. Med det målet i åtanke kan du planera för framgång. Äldste Dieter F. Uchtdorf i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Låt oss göra det bästa vi kan och kultivera ryktet att vi utmärker oss i allt vi gör. Låt oss inrikta sinnet och kroppen på den härliga möjligheten till arbete som varje ny dag för med sig" ("Två principer för varje ekonomi", generalkonferensen i oktober 2009). Om du fokuserar nu på att lära och arbeta så skapar du vanor som gör att du känner större tillit inför framtiden. ■

Redaktionens anmärkning: Du kan be din biskop presentera stavens oberoendespecialister för dig. De kan hjälpa dig upptäcka möjligheter för utbildning och arbete i framtiden.

UPPTÄCK DIN VÄG

1.

KÄNN DIG SJÄLV

Vad är du bra på? Vad tycker du om att göra? Genom att besvara de här frågorna kan du upptäcka en möjlig yrkesbana som passar de förmågor, intressen och talanger som du redan har.

TIPS: Du kan fråga dina föräldrar, lärare och vänner vilka talanger de ser hos dig. Du blir kanske förvånad över vad de har att säga!

2.

KÄNN VÄRLDEN OMKRING DIG

Inom vilka yrken finns det jobb där du bor? Vilka företag söker anställda? Det är klokt att välja en yrkesbana inom ett område som växer och troligen ger möjligheter i framtiden.

TIPS: Högskolor, universitet eller yrkesskolor vet ofta vilka kunskaper som behövs och vilka företag som växer.

3.

TA REDA PÅ VAD DU BEHÖVER GÖRA SEDAN

Vilka förberedelser krävs för jobbet du vill ha? Var får du den utbildning och praktik du behöver? Hur betalar du för utbildningen? För att uppnå ett långsiktigt yrkesmål behöver du veta hur du ska nå dit.

TIPS: Du kan prata med någon som redan gör det du vill göra. Ställ frågor. De flesta tycker om att ge råd och förslag.

Utdelning av Guds kärlek

Allie B., 12 år, Kentucky, USA

För en tid sedan flyttade min familj och jag till Kentucky. Jag var jätteledsen eftersom jag lämnade alla mina vänner och släktingar.

Kentucky var något helt annat än det jag var van vid. Första gången vi var i kyrkan såg jag att det inte var så många där. När jag insåg hur liten grenen var bestämde jag mig för att i stället för att tänka illa om den så skulle jag göra något åt det.

Dagen därpå åkte mamma och jag till affären. Innan vi åkte hemifrån tog jag en bunt utdelningskort. När vi kom till affären tog jag en chokladkaka och gick till kassan. Kassörskan skannade chokladen och gav den till mig. Jag lämnade tillbaka den. Hon såg förvirrad ut och sa: "Du har ju betalat för den."

Jag sa: "Jag vet, men jag ger den här till dig som present." Sedan lade jag ett utdelningskort på chokladkakan. Hon log och tackade mig. Hon tittade på baksidan av utdelningskortet där jag hade skrivit: "Alla är Guds barn." Jag gick glatt därifrån med känslan att även om hon inte blir medlem i kyrkan så har jag ändå gjort något bra.

Senare samma dag kom jag ihåg att jag hade lagt resten av korten vid kassan. Nästa gång vi kom till affären gick jag för att fråga om de fortfarande var kvar. Då fick jag syn på något och stannade tvärt. Fem av kassorna hade ett utdelningskort där det stod: "Alla är Guds barn." Kassörskan hade delat ut dem! Jag var så glad för det jag hade gjort. ■

En bön bland bergen

Carsen K., 11 år, Utah, USA

Förra året var jag på en fotvandring med min pappa och bror. Vi gick långt in i en dal bland bergen. Snart började vi gå på en sidoled. Vi hittade stora grottor och fina utsiktsplatser. Vi klättrade högre och högre över lösa stenar och branta kullar.

Efter ett tag hade vi helt gått vilse. Vi visste inte vart vi skulle gå för att komma ner igen. Vi fastnade i de täta buskagen och såg varken toppen eller botten av dalen. Jag började bli riktigt orolig. Jag visste inte vart vi skulle gå, och inte heller pappa.

Det började bli mörkt och kallt och vi var långt från

att komma ut ur dalen. Jag visste att min himmelske Fader visste hur vi skulle gå.

Jag sa: "Om vi ska kunna ta oss härifrån behöver vi be!" Så vi knäböjde alla tre och bad vår himmelske Fader leda oss ut ur dalen.

När vi började gå fick jag en känsla av att när vi såg ett rakt högt träd så skulle vi ta åt vänster. När vi hade tagit åt vänster fick jag syn på vår bil. Jag visste att vår himmelske Fader hade hjälpt oss komma ut ur dalen. Vår himmelske Fader besvarade vår bön och vi klarade oss ut utan problem – precis när solen gick ner.

Jag är så tacksam för bödens kraft och för att vår himmelske Fader lyssnar. ■

Lyser klart i Tjeckien

Sammanställt av Sharon Goodrich, kyrkans tidningar

Vi är primärbarn i Tjeckien.
Så här lyser vi klart i vårt land.

En gång tappade jag min favoritvante. Jag blev jätteledsen.
Mamma och jag bad om det, men vi hittade den inte.
Jag försökte ha tro. En vecka senare hittade min
bror vanten på gatan! Gud besvarar våra böner.
Jag älskar honom och jag vet att han lever.

Andre W., 9 år

Jag har vänner i skolan som inte är medlemmar
i kyrkan men som ändå respekterar mina normer.
En gång sa jag att vi skulle be, och de gick med
på det! Jag blev jätteglad.

Ivana A., 11 år

Mina vänner och jag skulle ta oss
till bottenvåningen. När vi kom
ut till hissen fick jag en obehaglig
känsla och sa till mina vänner
att inte ta hissen. De bestämde
sig för att göra det ändå. Jag tog
trapporna. När jag kom ner var

mina vänner inte där. Hissen
hade fastnat! Det tog ett tag
innan de kunde komma ut. Jag
var glad att inget allvarligt hade
hänt. Det kändes också bra att
jag hade följt den Helige Anden.

Amalie N., 10 år

Vi var på stranden och himlen mörknade.
Vinden blåste och gjorde jättestora vågor!
Det kom åksmällor, blixtrar och hagel. Alla
sprang för att ta skydd. Vi blev inte skadade av
ovädret. På vägen hem såg vi tre regnbågar.
Vi vet att Gud hjälpte och skyddade oss.

Jakub B., 10 år

I skolan har jag en vän som ingen annan
vill vara vän med. Andra började säga
elaka saker till henne som fick henne att

känna sig ful.
Jag berättade det
för min lärare
och bad min
vän att leka med
mig. Då blev
hon glad!

Ludmila V., 8 år

Jag var arg på mamma för jag ville
inte bada och gå och lägga mig.
Dagen därpå var jag ledsen för mitt
dåliga val. Mamma sa att vi kan
be till vår himmelske Fader om att
han förlåter oss. Vi knäböjde och
bad. Sedan kändes det bättre. Jag
lärde mig att vi kan omvända oss,
och tack vare Jesus Kristus kan
vi få förlåtelse.

Samuel H., 5 år

Jag bar mitt vittnesbörd i
kyrkan. Det krävdes mod
att göra det! Sedan dess
har jag känt Anden.

Eliska K., 11 år

När mitt marsvin inte mådde bra bad
jag för henne. Jag är tacksam mot min
himmelske Fader för att han hjälpte oss.

Aneta P., 10 år

SKICKA OSS EN STJÄRNA!

Vi är nästan klara med
att samla in stjärnor!
Om du inte har skickat in en än,
så skynda dig att mejla ett foto av din
stjärna med din berättelse, ett foto av
dig och tillåtelse från dina föräldrar
till liahona@ldschurch.org.

"Jag vittnar om honom, världens Återlösare och allas vår Mästare.
Han är den levande Gudens enfödde Son."

Äldste Jeffrey R. Holland

i de tolv apostlarnas kvorum

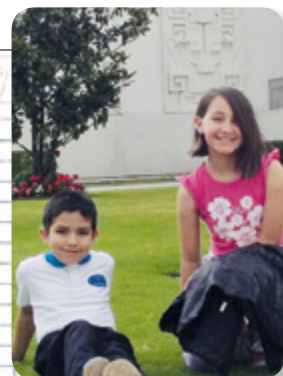
"Återställsens mirakel", Nordstjärnan, jan. 1995, s. 31.

Vår sida

När jag är i kyrkan känner jag Guds ande och kärleken jag har till honom och till min Frälsare Jesus Kristus. Jag älskar min Återlösare.

Ayana B., 7 år, Frankrike

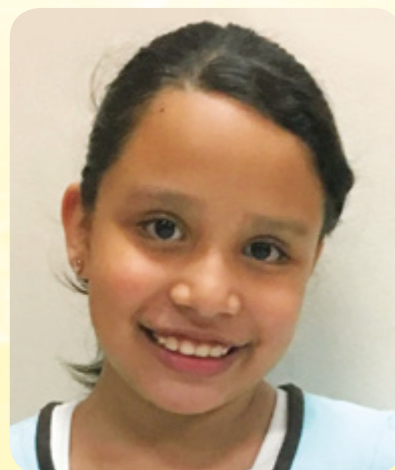

Jag gillar att vara vid templet med min familj. Det är en vacker plats som jag kan komma in i när jag är 12. Det är Herrens hus.

Aldo C., 10 år, Mexiko

"Presidente Monson och hans rådgivare"
Omar A., 9 år, Peru

Jag tycker om att dela med mig av evangeliet till mina vänner i skolan, särskilt en pojke som har svårt att prata, skriva och läsa. Ett sätt att sprida evangeliet så som Jesus Kristus lärde oss är att hjälpa och tjäna andra. När läraren ger oss en uppgift i boken för hemläxor är jag alltid villig att hjälpa den pojken. Jag tycker om att tjäna andra eftersom jag då kan känna min himmelske Faders kärlek.

Allison M., 10 år, El Salvador

Hopp i Nederländerna

Megan Armknecht

Baserad på en sann berättelse

Grace är en 15-årig flicka som bor i Nederländerna under andra världskriget. Kriget har pågått länge. Människorna i Nederländerna svälter och hoppas att kriget snart ska vara över.

Andra världskrigets sista år var det värsta för Nederländerna. Nazisterna tog precis allting. Grace kunde inte gå i skolan. Det fanns ingen kol att värma huset med. Grace och hennes familj tvingades äta tulpanlökar för att inte svälta. De smakade *hemskt*! Det värsta av allt var att pappa fortfarande var krigsfånge.

Men det fanns hopp. Folk sa att nazisterna höll på att förlora kriget. Och i maj 1945 kapitulerade nazisterna. Nederländerna var äntligen fritt igen! Alla firade på gatorna. Nu kunde Grace börja gå i skolan igen. Det fanns inga soldater att vara rädd för.

Det bästa av allt var en dag när Grace och hennes bröder gick hem från skolan och de såg Nederländernas flagga vaja framför deras hus. De visste att det bara kunde betyda en sak.

"Pappa är hemma!" skrek Heber.

Grace och hennes bröder sprang in. Grace kastade sig om pappas hals och gav honom en stor kram. Han kramade henne hårt tillbaka. Det var så underbart att pappa var hemma.

En kort tid därefter började paket med mat, kläder

och medicin komma till Nederländerna.

Kyrkans ledare i Salt Lake City skickade många förnödenheter för att hjälpa folket efter kriget. Grace fick till och med en ny klänning! Hon hade haft samma klänning i fem år, så hon var så glad över att få en ny.

För första gången på flera år fick Grace tillräckligt att äta. Missionspresidentskapet och regeringen i Nederländerna bestämde att ett potatisprojekt skulle startas så att mer mat kunde odlas. Kyrkans

medlemmar planterade mycket potatis i fält i närheten.

Till hösten skulle de ha massor med potatis att äta.

"Titta!" sa Grace till pappa och pekade på en potatisplanta som hade börjat gro. "Vi behöver aldrig mer vara hungriga!"

Pappa nickade men log inte. Han sa: "Jag pratade med president Zappey. Han sa att kyrkans medlemmar i Tyskland fortfarande svälter, som vi gjorde. De får ingen hjälp av regeringen, som vi får." Pappa lade armen om Graces axlar. "President Zappey har bett oss att ge vår potatis till de tyska medlemmarna."

"Ge bort vår potatis!" utropade Grace. Men *nazisterna* var från Tyskland! "De kanske är medlemmar i kyrkan, pappa, men de är ändå tyskar."

"Jag vet att det inte är lätt", sa pappa. "Men de är också Guds barn. Han älskar dem också. Jag förlät dem för att de tillfångatog mig. Herren kan hjälpa oss alla att förlåta."

Grace såg upp på pappa. Han var den modigaste personen hon kände, men hon visste inte om hon hade modet att förlåta som han. Sedan kom hon att tänka på en av lärarna i skolan under kriget. Hennes lärare hade sagt att inte alla tyskar var nazister, och inte alla nazist-soldater var onda. Och nu svalt flickorna och pojkarna i Tyskland, precis som Grace hade gjort.

Grace drog ett djupt andetag. "Jag förstår", sa hon. "Vi ger dem vår potatis."

Pappa kramade henne och log. "Du är verkligen en modig flicka. Det här är svårt att göra. Men vi är lärjungar till Jesus Kristus, och det är våra tyska bröder och systrar också."

Grace log. De arga känslorna försvann och hon kände sig lugn och varm. Hon kunde förlåta tyskarna. Och Jesus kunde hjälpa henne att älska dem också. ■

Författaren bor i New Jersey, USA.

Kyrkans medlemmar i Nederländerna gav 70 ton potatis och 90 ton sill till de tyska medlemmarna. Senare, 1953, skickade medlemmarna i Tyskland förnödenheter till kyrkans medlemmar i Nederländerna efter en stor översvämning.

Läseklubben

Mormons bok

GÅ MED I DEN GENOM ATT LÄSA MORMONS BOK!

Du kan läsa på egen hand, med din familj eller med en vän. Skicka oss ett foto på när du läser Mormons bok och berätta om något som du har lärt dig eller om din favoritberättelse i Mormons bok. Skicka den via liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article").

Månadens skriftställe: **Moroni 10:4**

"Om ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, skall han uppenbara sanningen ... för er genom den Helige Andens kraft."

Min favoritberättelse i Mormons bok finns i 3 Nephi 17 och handlar om när Jesus välsignar barnen. Jag tycker om den berättelsen för den visar hur mycket Jesus och

vår himmelske Fader älskar oss. Jag känner igen mig i barnen och jag föreställer mig hur jag själv står där.

Barbora J., 11 år, Tjeckien

Jag tycker om Mormons bok därför att det är en sann bok. Den är skriven av profeter. Den hjälper mig att välja det rätta, och när jag har problem hjälper den mig. Jag tror på den.

Jason S., 10 år, Maharashtra, Indien

Ester var modig

Ester var drottning av Persien. Kungen visste inte att Ester var judinna. Kungen hade en orättfärdig vän som hatade judarna. Han lurade kungen till att säga att alla judar i landet måste dödas. Ester bestämde sig för att be kungen rädda hennes folk. Men hon kunde bli dödad om gick till kungens tron. Ester bad judarna att fasta för henne. När Ester gick till sin mans tron, välkomnade han henne. Hon bjöd honom och hans vän på middag. Där berättade hon för dem att hon var judinna. Kungen kunde inte ändra på lagen, men han lät judarna försvara sig. Med Guds hjälp hade Ester räddat sitt folk!

"Drottning Ester", Rebecca C., 8 år, Aragua, Venezuela

Läs om Ester i Ester 2–8.

ESTER

**Ester var modig och trodde på Gud.
Jag kan vara modig och stå för det som är rätt!**

- ☐ Lär dig den sista delen av Ester 4:14 utantill.
- ☐ Titta på kapitel 45 av videorna om Gamla testamentet på scripturestories.lds.org.
- ☐ Om dina föräldrar säger att du är gammal nog kan du fasta för någon som du bryr dig om.
- ☐ Jag kan vara modig genom att ...

Drottning Ester

Kim Webb Reid

Ester var drottning.
Hon var gift med
kungen i Persien.

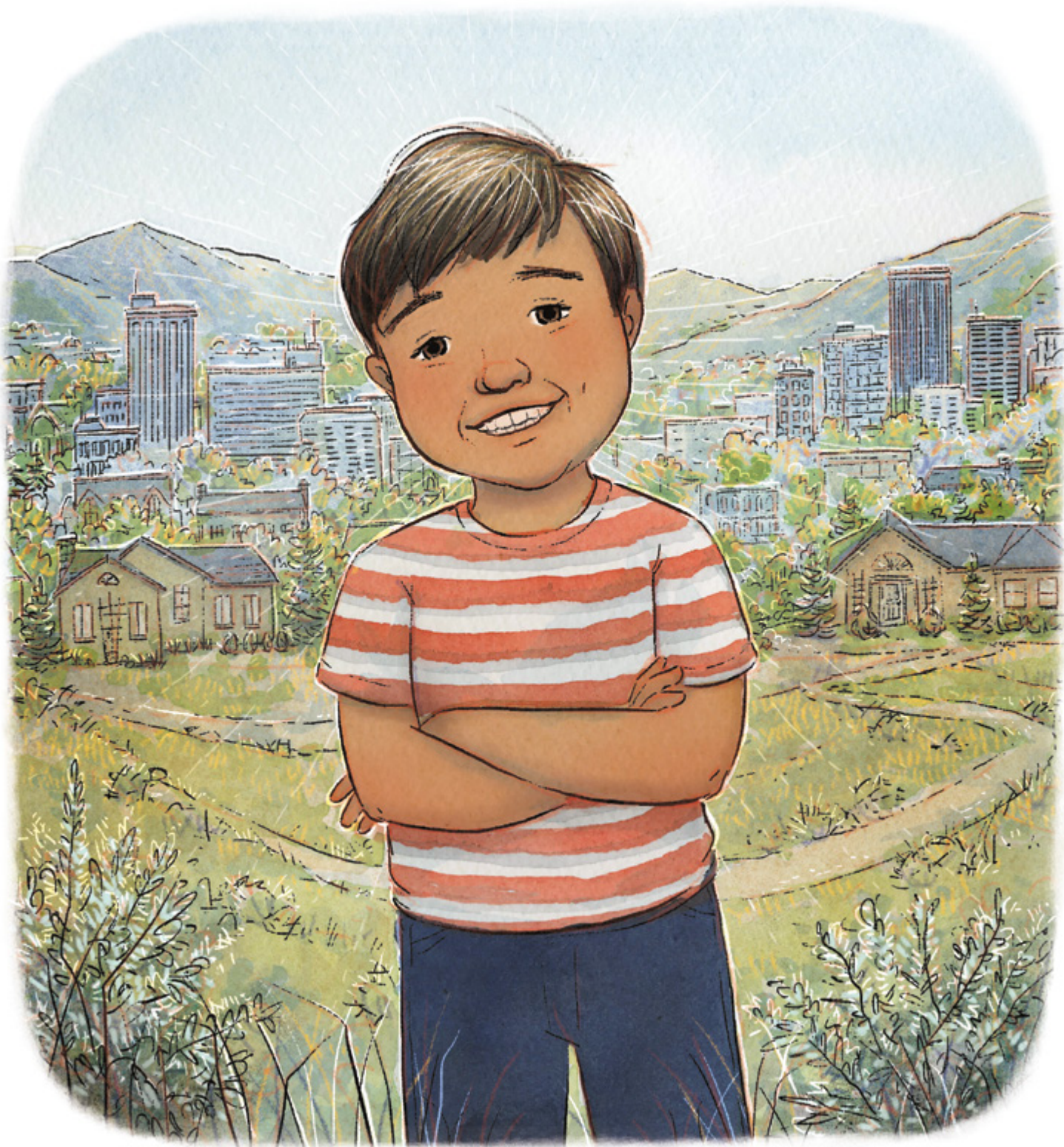

Kungen hade en vän som var orättfärdig. Han lurade kungen till att göra en lag om att alla judar måste dödas! Kungen visste inte att hans fru Ester var judinna.

Ester bestämde sig för att be sin man, kungen, att rädda hennes folk. Men hon var rädd att han kanske skulle bli arg. Ester bad alla judar att fasta för henne. Sedan gick Ester till kungen. Han blev inte arg!

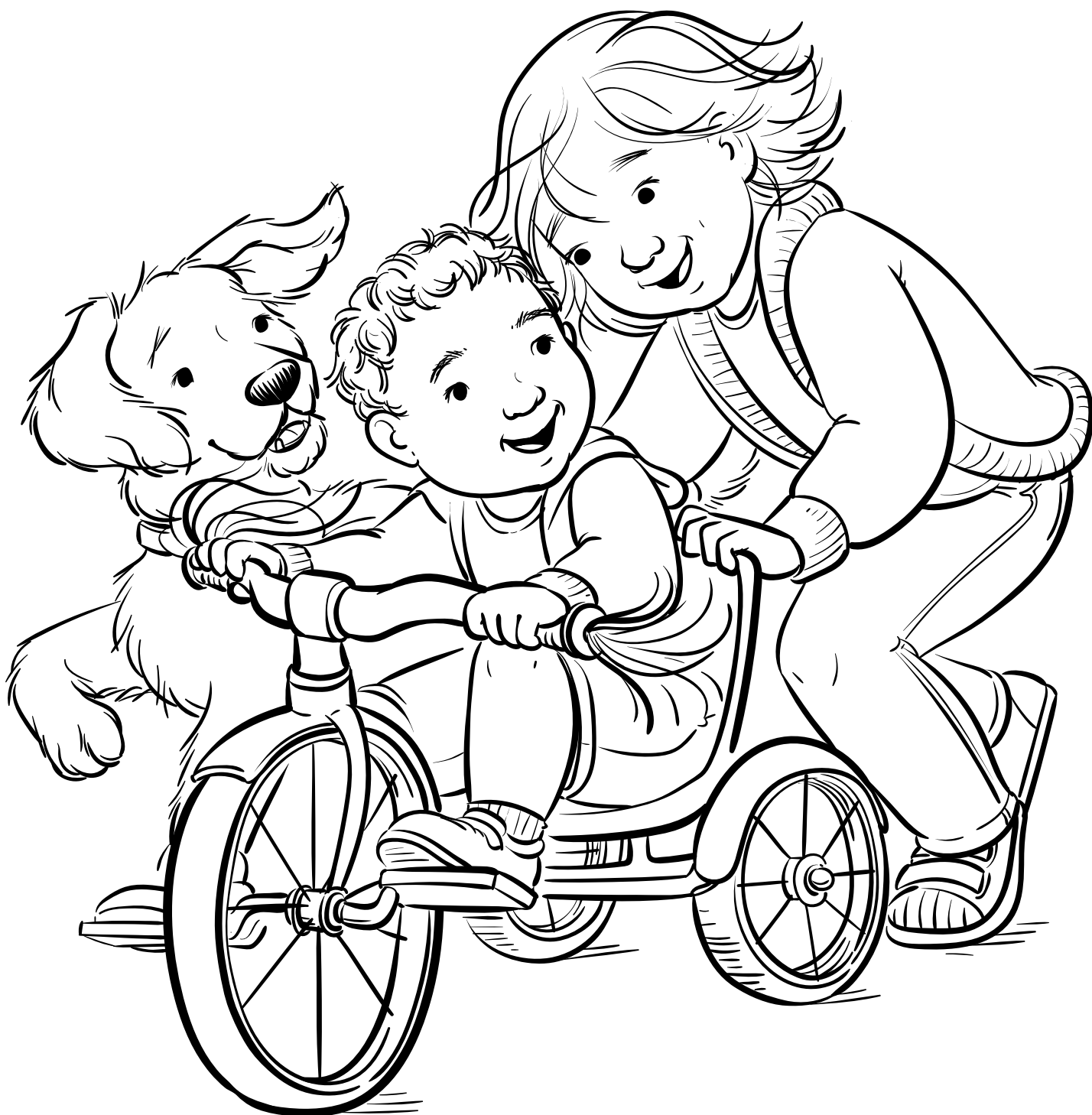
Ester bjöd kungen och hans vän till en middag. Under middagen berättade Ester för kungen att *hon* var judinna. Kungen blev arg för att hans vän hade lurat honom. Han skulle säga till judarna att de kunde försvara sig. Ester hade hjälpt till att rädda sitt folk!

Vi kan be till vår himmelske Fader om hjälp.
Vi kan vara djärva och modiga som Ester. ■

Från Ester 2–8.

Jag kan hjälpa andra att
känna sig älskade

**President
James E. Faust
(1920–2007)**

andre rådgivare
i första
presidentskapet

VÅR STÖDJANDE RÖST

*Andlig vägledning [beror] i hög grad ...
på om vi är eniga med ... profeter, siare
och uppenbarare. ...*

Jag vill tala om de heliga ämbeten som de prästadömsledare innehar som blivit kallade och utvalda (se L&F 55:1) att leda kyrkan i vår tid. ...

Mina bröder [i de tolv apostlarnas kворum är] utan undantag ... goda, hedervärda och trovärdiga män. Jag känner deras hjärta. De är Herrens tjänare. Deras enda önskan är att arbeta i sitt viktiga ämbete och bygga upp Guds rike på jorden. Våra bröder som verkar i den tid som nu råder är beprövade och trofasta. ... Deras hjärtan är så rena, deras erfarenhet så stor, deras sinnen så skärpta och deras andliga visdom så djup att det är en tröst bara att vara i deras närhet. ...

[När jag kallades fick jag] rådet att det viktigaste jag kunde göra var att alltid vara enig med mina bröder. ...

Det lät som något jag ville göra av hela mitt hjärta. ...

Jag har kommit fram till att andlig vägledning i hög grad beror på om vi är eniga med kyrkans president, första presidentskapet och de tolv kворum – alla dessa som inröstats ... som profeter, siare och uppenbarare. Jag vet inte hur vi kan förvänta oss att vara i harmoni med Herrens Ande om vi inte är i harmoni med kyrkans president och de andra profeterna, siarna och uppenbararna ...

Mitt råd till kyrkans medlemmar är: Stöd kyrkans president, första

presidentskapet, de tolv kворum och andra generalauktoriteter av hela ert hjärta och hela er själ. Om vi gör det, är vi i säker hamn. ...

Vi behöver också stödja och hjälpa våra lokala ledare, eftersom också de har kallats och utvalts. Varje medlem i denna kyrka kan få råd från en biskop eller en grenspresident, en stavs- eller missionspresident eller kyrkans president och hans medarbetare. Ingen av dessa bröder har bett om att få sitt ämbete. Ingen är fullkomlig. Ändå är de Herrens tjänare, kallade av honom genom dem som är berättigade till inspiration. Dessa som är kallade, inröstade och avskilda har rätt till vår hjälp och vårt stöd. ■

*Från ett tal under generalkonferensen
i oktober 2005.*

EDMUND BLAIR LEIGHTON (1852–1922). *DEN BLINDE MANNEN VID DAMMEN SILOAM*, 1879. OJLA PÅ KANVAS, 100 X 130 CM. BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY MUSEUM OF ART, KÖPT MED MEDEL SKÄNKTA AV JACK R. WHEATLEY, 2014.

**DEN BLINDE MANNEN
VID DAMMEN SILOAM,
AV EDMUND BLAIR
LEIGHTON**

"Han svarade: 'Mannen som kallas Jesus gjorde en deg och smorde mina ögon och sade till mig: Gå till Siloam och tvätta dig där. Jag gick dit, och när jag hade tvättat mig kunde jag se.' ...

Om han inte var från Gud skulle han inte kunna göra någonting" (Joh. 9:11, 33).

UNGA VUXNA

**VARFÖR GÖR
DU DET?**

*Vad är din motivation till
att följa evangeliet?*

44

UNGDOMAR

**HUR DEN
HELIGE ANDEN
KAN UNDERVISA
DIG**

50, 56

**ARBETA NU
FÖR DEN FRAMTID
DU VILL HA**

62

GENERALKONFERENSEN

**FEM SÄTT ATT
LÄRA AV GENERAL-
KONFERENSEN**

50, 54,
58

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Inbjudna våra vänner att uppleva evangeliets välsignelser

Äldste Karl D. Hirst
Områdessjuttio

Vi älskar de stunder i livet när vi känner oss oövervinnliga. De står i skarp kontrast mot de andra långt mindre njutbara stunderna som vi alla upplever. Efter speciella upplevelser när jag känner mig förlåten, när de jag älskar gör bra val, när jag hör ett ypperligt tal eller en bra lektion som talar direkt till hjärtat – då känns det underbart!

När jag begrundade en av de stunderna nyligen och försökte sätta ord på upplevelsen, beskrev jag det som att jag kände mig "upplyst" inuti. Jag kände mig ljusare till sinnes, lättare och mer positiv. Jag insåg att mina problem inte skulle försvinna, men jag hade fått energi att möta dem. Jag upplevde en uppmuntrande glädje som lyste upp de mer ordinära upplevelserna i livet, till och med när jag ställdes inför provningar.

I samband med att jag blev ombedd att skriva det här budskapet kom jag att tänka på Frälsarens ord till nephiterna: "Sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag ålägger er att vara detta folks ljus."¹

De båda tankarna kopplades samman i mitt sinne. Jag blev verkligen "upplyst" av evangeliets glädje, som en gudomlig ynnest, och sedan hade jag plikten att inte bara njuta av trösten som den gav utan också låta ljuset lysa för människorna runt omkring mig.

Frälsaren fortsatte: "En stad som ligger uppe på ett berg kan inte döljas. ... Tänder man ett ljus och sätter det under en skäppa? Nej, utan på en ljusstake och det ger ljus till alla som är i huset. Låt därför ert ljus så lysa för detta folk så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader som är i himlen."²

Jag kan se att glädjen jag får från himlen inte bara är avsedd att vara till välsignelse för mig utan även för andra. Jag ska låta dem se glädjen jag har fått och det goda som den ger mig energi att göra.

Kan det finnas ett bättre sätt att sprida evangeliet än att vara uppenbart glada medan vi efterlever det? Det låter som det fullkomliga komplementet till den "stora lycksalighetsplanen"³ att vi sprider evangeliet mest effektivt genom att vara glada. Om vi sedan vill göra vår del i den här stora och sista insamlingen tror jag inte det finns något bättre än att tillbringa vår tid med att eftersträva glädje på Herr-ens sätt. Det här låter som den typen av missionsarbete som vi alla borde vara redo att engagera oss i.

Om vi tar oss tid att konstatera att vi är glada, att vår glädje är en gåva från Gud och att stor glädje alltid är en produkt av att leva så som vår himmelske Fader planerade, då blir vi ett "märkligt folk"⁴ – och av de rätta anledningarna.

Aposteln Petrus beskrev det här på ett annat sätt. Han gav det inspirerade förslaget att vi ska "hålla [Kristus] helig i [våra] hjärtan [och] ... ständigt [vara] beredda att svara var och en som ber [oss] förklara det hopp [vi] har."⁵

Evangeliets glädje ger mig hopp i mina provningar. Det skulle inte vara klokt av mig att bara låtsas som om mina provningar inte fanns, men jag kan planera att koncentrera mig på de stunder av glädje som kommer i min väg och inte låta de provande hoparna av problem dölja dem för min syn och andras. I stället kan jag försöka låta ljuset i den glädjen belysa det jag och andra runt omkring mig ser. ■

FOTNOTER

1. 3 Ne. 12:14.
2. 3 Ne. 12:14–16.
3. Alma 42:8.
4. Se KJV 1 Peter 2:9.
5. 1 Petr. 3:15.

Stavskonferens i Göteborg

Solvig Anstensen

Västra Frölunda Församling

Efter en helg med stark vårkänsla samlades vi i våra olika möteshus för att lyssna till budskapen från medlemmar i vår stav. Mötet sändes från Västra Frölunda och många i staven kunde se det i sina egna möteshus. Vår stavspresident, Lars Landrö, presiderade samt ledde mötet. Mötet inleddes med att vi tillsammans sjöng "Kom, kom Guds folk", en uppmaning som vi kände gick som en röd tråd genom hela mötet.

Vi började med att lyssna till Filippa Magnusson från Trollhättan. Hon berättade hur det kan vara att inte känna så många i kyrkan i sin ålder, men att det nu är lättare att få nya kompisar via ungdomsaktiviteterna. Och, som hon uttryckte det, "ålder spelar ingen roll, bara man har kompisar". Hon avslutade sitt tal med en egenhändigt skriven och berörande dikt.

Daniel Malm tog upp vikten av att kontinuerligt göra de små sakerna. Han gjorde jämförelsen med att ta blodtrycksmedicin. Om man tar rätt dos varje dag går det väl. Om vi skulle missa en dag så går det också bra, men man kan inte spara doserna till söndagen och ta allt på en gång. Likadant är det med det andliga, sa han. Den dagliga dosen är livsviktig. För att lyckas med att få i sig dosen varje dag kan man skapa rutiner för andligt och timligt välbefinnande. Broder Malm betonade vikten av att bry sig om varandra av hjärtat, att ha daglig kontakt och att bära varandras bördor, som det beskrivs i Matteus 11:28.

Vi öppnar ett nytt kapitel i kyrkans historia, slog Mattias Nyberg fast. Kyrkans förändring från hem- och besökslärarverksamhet till stödverksamhet är ett nyare och heligare tillvägagångssätt. Broder Nyberg betonade att vi är i olika situationer i livet. Därför har vi olika behov. Vi uppmanas att be om inspiration för att veta hur vi ska göra när vi stödjer varandra. Några förslag på vad som kan göras är att gå på promenad; äta lunch; skicka en upplyftande kommentar, ett tal eller ett musiknummer; berätta om något som lyfte dig; ha ett videosamtal och använda sociala medier. Vi kan också fortsätta använda de verktyg vi hade tidigare – de har inte försvunnit. Vi lever i en spännande tid! Han avslutade med att vittna om att allt som har värde för honom, har han fått tack vare sitt medlemskap i den här kyrkan.

Anna Markman, Hjälpföreningens president i Utby församling, talade om vikten av att vara förberedd. Syster Markman talade om oljan som jungfrurna hade i sina lampor. Den jämför hon med den Helige Andens vägledning som kan lysa upp vägen för oss på samma sätt som en oljelampa kan. Den kan ge oss möjlighet att förstå och leva efter evangeliet – ett evangelium där alla är betydelsefulla. Hon berättade vidare hur hon tagit till sig ett mönster från president Nelson som innefattar att be, lyssna och skriva upp tankarna man får. Efter att ha börjat följa det här mönstret upplever syster

FOTO NICKLAS LÄRKA

Lars Landrö, stavspresident

Markman att hon kan förflytta berg, får ett klarare sinne och kan ställa de rätta frågorna. Vi kan vara både Marta och Maria i våra liv, både tjänande och lyssnande. Hon avslutade med att vittna om att "han är med oss, vår Herre och vän. Låt honom hjälpa och förbereda dig".

Ännu en president för Hjälpföreningen fick tala under mötet, Barbara Cunningham Johnsson från Västra Frölunda församling. Hon berättade om hur vi genom skrifterna kan finna tröst och svar på böner. Hon berättade att hon läst skrifterna många gånger och att hon upplever att betydelsen ändras. Ett skriftställe som tidigare inte betytt något är nu plötsligt ett svar.

Under konferensen fick vi njuta av två musiknummer, arrangerade av Neil Baker. Det första var "Jag är

**Daniel Malm, rådgivare i
stavspresidentskapet**

Guds lilla barn" som framfördes av en kör från Västra Frölunda. Senare fick vi höra ett upplyftande arrangemang av "O min Fader", framfört av Astrid Helmstad på fiol, som ackompanjerades av syster Kelley på piano.

Vi har fem heltidsmissionärer utskickade från vår stav och vi fick förmånen att få insyn i äldste Söderbergs liv och tankar om missionen via hans pappa, Örjan Söderberg. Äldste Söderberg verkar i Coloradomissionen Denver Syd och har som alla missionärer kontakt med sin familj via mail under förberedelsedagen. Vi fick höra hur en evakuering av deras möteshus en söndag ledde till att besökare på uppmaning åkte till ett närliggande möteshus och hur talen där var till stor hjälp i deras liv. Som äldste Söderberg uttryckte det: "Magiskt hur allt matchar."

Vi fick flera goda tankar från den unge missionären som undrar varför han utsatt sig för det han gör. Man kan se det som ett val eller bli bitter, säger han. Han säger också att han har frågor och söker svar på dem. Han uttrycker det så fint med att säga att vi "kan inte låta frågetecken paralysera oss". Han skriver vidare att man kan "göra det obekväma till en välsignelse". I ett av sina mejl hem beskriver han hur veckans mirakel hände i en tvättstuga via ett samtal med en person som ledde till ett dop. Det är tack samt att få lyssna till missionärernas uppbyggande upplevelser och få ta del av styrkan som vi kan se hos dem, avslutar pappa Söderberg.

Tillsammans sjöng vi, stående, psalmen "Blott en dag, ett ögonblick i sänder". Det var en mäktig känsla att befinna sig mitt i en jättekör (församlingen) och veta att så många andra samtidigt sjöng på andra platser i vår stav. Även om vi inte möts blir vi förenade genom sången.

Vi fick höra från en alldeles färsk hemkommen missionär som varit i Englandmissionen Leeds. Syster Cecilia Bensige vittnade om hur hon upplevde att hon under sin tid som missionär blivit slipad och är mer av en diamant nu. Hon berättade om hur hennes kamrat tappade sin Ipad och hur den gick sönder och behövde lagas. Där, på stället som de skulle laga den, fanns en kille som var öppen för andlighet och han döptes efter några veckor. Som syster Bensige uttryckte det: "När det går fel går det faktiskt rätt."

Som avslutning fick vi lyssna till vår stavspresident Lars Landrö. Han påminde oss om stavens tema som

fortfarande är "Vandra med Kristus". Genom att skapa bilder i huvudet kan vi uppnå olika saker. President Landrö berättade om hur han, när de köpte ett nytt hus, fick en bild i huvudet av ett vedförråd. Han förändrade bilden till en plan som han sedan verkställde med gott resultat, vilket gjorde honom nöjd. Vi uppmuntrades alla att skapa bilder om hur vi vill forma våra liv. Vi kan skapa våra liv med hjälp av Mästersnickaren.

Återställelsen fortsätter och program förändras och förfinas, men doktriner är eviga och förändras inte, sa president Landrö. Syftet med den nya stödverksamheten är att betjäna och bli betjänade. Vi befinner oss alla i olika faser i livet och har olika förutsättningar, men vi kan alla visa omsorg om andra. Det finns ingen som är så svag, liten och obetydlig att det inte finns något att ge någon annan. Alla är betydelsefulla! "Vi behöver inte göra så stora insatser", fortsatte president Landrö, "bara små vardagliga saker." Vi fick fina exempel på kramar, leenden, kort, mottaganden och en hand på axeln som har lyft president Landrö själv. Vi behöver alla känna vänskapens fasta hand, sa han.

President Landrö jämförde vår himmelske Fader med en trädgårdsmästare och hänvisade till Jakob som beskriver skötseln av olivträden. "Gud har fullkomlig kunskap om vad som krävs för att utvecklas fullt ut." Han avslutade med att påminna oss om Johannes 10:10: "Jag har kommit för att [ni] ska ha liv, och liv i överflöd."

Hem gick vi med fyllda hjärtan, en ande som gläds över att ha blivit påfylld och en längtan tills vi möts igen. ■

Joel Kärn tillsammans med missionärer i Spanienmissionen Malaga

Hemkommande missionärer

Joel Kärn från Handens församling har kommit hem från sin mission. Han har tjänat i Spanienmissionen Malaga. Joel är son till Ulf och Anette (f. Magnusson) Kärn. ■

Joel Kärn

Avresande volontärer och missionärer

Jeffrey Clark från Malmö församling har kallats att arbeta som volontär för kyrkan. Han kommer att verka i området Rostov-na-Donu i Ryssland. Jeffrey är son till Tony och Katarina Clark.

Jeffrey Clark

Rebecka Sjödin från Malmö församling har kallats på mission. Hon kommer att verka i Polenmissionen Warszawa. Rebecka är dotter till Roberto och Maria (f. Girhammar) Sjödin. ■

Rebecka Sjödin

Missionsminnet

Adam Lindqvist
Handens församling

Jag hade nyss kommit till ett nytt område, och jag var relativt ny på missionsfältet. En dag när vi hade kommit hem till lägenheten fick jag en känsla av att vi inte var klara för kvällen. Vi gick ut igen och så stannade vi. Jag använde mig av något som jag fått lära mig av en kamrat på MTC: "Låt Anden leda dina fötter." Så jag slöt mina ögon, och kände efter med Anden vart jag skulle gå. Jag öppnade ögonen och gick åt det hållet som Anden hade manat mig att gå. Vi hade gått i en halvtimme när vi träffade en ensamstående mamma med två barn. Vi berättade att vi var missionärer och att vi delade ut Mormons bok som har ett budskap om familjens eviga lycka. Kvinnan tog emot vår bok och ville träffa oss samma vecka. Hon sa att hon länge hade sökt efter detta.

Detta var ett av mina starkaste minnen från missionen. För mig betyder det att Anden leder oss till dem som är förberedda. Vi måste bara lita på Herren. ■

Adam Lindqvist

Missionsminnet

I dag tjänar Nicki de Souza Dato som Primärs president i sin hemmaförsamling Jakobsberg, i Stockholms stav. Till vardags förbereder Nicki sig för universitetsstudier. Hon arbetar också med djurvård på Skansen och med städning och trädgårdsarbete i templet i Västerhaninge.

När Nicki ser tillbaka på sin mission på Temple Square i Salt Lake City är det flera tankar och minnen som väcks. Hon berättar för Renée Broch Augustsson, som är stavsreporter i Stockholms stav: "Det är lite annorlunda att verka i Temple Square-missionen, men syftet är detsamma som i andra missioner, nämligen att föra människor till Kristus. Och precis som på 'vanliga' missioner arbetar vi alltid två och två. I besökscentret går arbetet ut på att kontakta människor, och på visnings-turerna berättar vi om kyrkans historia och pionjäreorna, Kristusstatyn och om de olika byggnaderna på platsen."

En del visningar gavs på andra språk än engelska och Nicki fick uppleva den välsignelse som tungomålsgåvan är. "Ibland kunde jag förstå språk jag inte kunde", säger hon.

Om betydelsen av att vara på mission berättar Nicki: "Det är så mycket mer än att predika om Kristus. Det är att lära känna Kristus. Missionen är en bra upplevelse och en vändpunkt där man bestämmer sig för att följa Kristus." Men Nicki tillägger också att det är skönt att vara hemma igen.

Ett speciellt minne är den man som kom till besökscentret en gång och kände igen Nickis kamrat. Hennes kamrat hade tidigare undervisat mannens son. Nu hade mannen frågor om kyrkan och Nicki och hennes kamrat fick möjlighet att vittna om Kristus för både mannen och hans son. De berättade om Kristus besök i Amerika och de inbjöd både far och son att låta döpa sig, vilket de också gjorde. Nicki vittnar om att de som kommer till besökscentren på tempelområdet har förberetts av Herren.

Om Nicki skulle ge tips till blivande missionärer skulle det viktigaste vara att ha ett starkt vittnesbörd om Kristus. Nicki poängterar att man inte behöver kunna allt, utan det viktiga är att dela med sig av sin kärlek till andra och att inte vara rädd, för man får hjälp. "Jag har lärt mig vikten av att lita på den Helige Anden och på mina kamrater", avslutar Nicki de Souza Dato. ■

På spaning i Almedalen

Almedalsveckan genomförs årligen i Visby på Gotland, där företrädare för såväl de svenska politiska partierna som allehanda intresseorganisationer och företag samlas och diskuterar politik och samhällsfrågor.

Med tanke på att vi som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga alltid har uppmuntrats till samhällsengagemang är det inte konstigt att vi hittar flera av våra medlemmar på plats i Visby. Liahonas lokalredaktör har kontaktat några av dessa med frågan "Vad har fört dig till Almedalsveckan i år?"

Gunilla Girhammar, Lunds församling: "Jag har varit i

Almedalen i år på uppdrag av kyrkans informationstjänst. För femte året i rad arrangerade vi och inbjöd till ett seminarium som del av det officiella programmet. I år var temat 'Höga ideal och den krassa verkligheten. Vad kan religion bidra med i #metoodebatten'. Jag hade i uppdrag att moderera samtalet mellan fyra inbjudna representanter från Svenska kyrkan, Katolska kyrkan, Claphaminstitutet och Louis Herrey från våra egna led. Det var ett spännande och givande samtal som både visade på den gemensamma ambition som finns, men också vår olika problemanalys och syn på utgångspunkt. Utöver det uppskattar jag de otaliga möten med människor, ämnen och samtal som veckan bjuder på. För en politiknörd som jag är det alltid kul att kunna vara på plats."

Nicki de Souza Dato tillsammans med en missionskamrat

FOTO NICKI DE SOUZA DATO

Anders Stenkrona, Täby församling: "Jag blev ombedd av Minpension.se och Skandiabanken att prata om hur vi kan göra det lättare att pensionsspara. Det handlar om att identifiera vad det är som gör det svårt för oss att spara och fokusera på att minimera dessa hinder."

Lisen Henretta, Gubbängens församling: "Jag har också deltagit i Almedalsveckan. Där har jag tagit del av seminarier inom mitt yrkesområde som är äldreomsorg. Spännande och supergivande. Åkte därifrån fylld av inspiration, många nya idéer och en massa spännande möten."

Emma Köster, Lunds församling: "Jag har varit i Almedalen i år med anledning av mitt politiska engagemang. Jag kandiderar till Riksdagen vid valet 2018, och jag var närvarande i Almedalen tre kvällar för att mingla, lyssna på debatter och intressanta/relevanta föreläsningar. På dagarna hade jag möjlighet att njuta av hela öns vackra natur, kultur och historia tillsammans med min familj."

Louis Herrey, Kungsbacka församling: "Jag har varit del i en panel av kristna representanter som diskuterat frågan: Höga ideal och den krassa verkligheten – vad kan religion bidra med i #metoodebatten? Det var ett givande samtal där moral, dygd, respekt och kärlek från ett kristet perspektiv lyftes fram. Men även om vi som troende har höga ideal kan vi samtidigt konstatera att det finns en 'verklighet' i flera av våra samfund, där övergrepp av olika slag kan ske. Panelen ägnade därför tid åt att diskutera vad vi kan göra i sådana fall, i synnerhet för att hjälpa de drabbade och oskyldiga. Detta samtal var arrangerat av Jesu

Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag var tacksam att få vara en del av det."

Rebecca Lindfors, Hägerstens församling: "Jag jobbar som retorikexpert och beteendevetare och driver företaget Hjärnretorik. Under Almedalsveckan var jag med i SVT:s sändning som retorikexpert och analyserade statsminister Stefan Löfvens tal, samt retorikspanade på tre partiledares kommande tal. Även retorikträning av politiker och föreläsare hanns med. En fullspäckad och givande vecka med många nya bekantskaper och intressanta samtal."

Caroline Höglund, Vendelsö församling: "Jag åkte till Almedalen för Riksorganisationen Haro som jobbar för att förbättra svensk familjepolitik med barnet i fokus, stärka föräldrar i deras föräldraskap samt stå upp för barnets bästa. Jag var på flertalet seminarier med anknytning till vårt område och hade givande möten och mycket nätverkande efter och mellan seminarierna."

Ingrid Nilsson, Vendelsö församling: "För mig var det femte året i rad som jag var med, och denna intensiva vecka är verkligen givande. Tankar, idéer, åsikter, kunskaper och framför allt möten med så många människor gör denna vecka till något unikt. Kyrkan har funnits med i det officiella programmet dessa fem år och fast vi är en liten grupp i det religiösa landskapet i Sverige har vi genom vår närvaro under Almedalsveckan blivit mycket mer synliga, i alla fall i kristna kretsar. Jag är övertygad om att det nätverk som byggts upp under åren kan leda till mycket gott i framtiden, i vår uppgift att 'föra kyrkan ut ur dunklet.'" ■

FOTO CHRISTOFER GIRHAMMAR

Gunilla Girhammar

Anders Stenkrona

FOTO THOMAS NYBORG

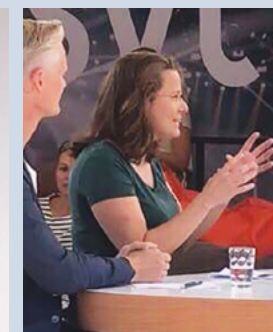
Lisen Henretta

Emma Köster

Louis Herrey

Rebecca Lindfors

Caroline Höglund

Ingrid Nilsson

Att leva på invigt område i tre år

Renée Broch Augustsson

"Tempel står som ett monument som bevitnar själens odödlighet", säger tempelpresident Seppo Syvänen när jag träffar honom tillsammans med hustrun, tempelvärdinnan Kirsti Syvänen. De bor i en välplanerad och vackert möblerad lägenhet som är inrymd i gästhemmet. "Att arbeta i templet är att få vandra på helig mark." Det privilegiet har Seppo och Kirsti Syvänen haft som tempelpresidentpar i Helsingfors tempel i tre år (2015–2018). Nu återvänder de till Sverige och Göteborg.

Det finska templet ligger i Karabacka i Esbo och betjänar drygt 20 000 medlemmar från Finland,

Estland, Litauen och Ryssland. President Syvänen berättar att många ryska medlemmar är flitiga tempelbesökare. Vilket tempelområde de vill tillhöra kan de välja – antingen Ukraina eller Finland. Detta beror på det känsliga läget mellan Ukraina och Ryssland. Resan till Helsingfors för de ryssar som bor längst ifrån templet är väldigt lång. De bor nämligen i Sachalin, en ö i Ochotska havet utanför Sibiens östkust, norr om den japanska ön Hokkaido. När de ska till templet har de en 13 timmar lång flygresan framför sig.

Både Seppo och Kirsti Syvänen har sina rötter i Finland. De kan språket

och har en djup kärlek till sitt fädernesland. Under sin tid som tempelpresidentpar har Syvänen rest en hel del både i Finland och inom de baltiska länderna samt Ryssland i avsikt att träffa medlemmar på stavskonferenser och även i församlingar.

President Syvänen påminner om forna tiders profeter som gick upp på bergstopparna för att be på en plats där himmel och jord tycktes mötas. Dagens bergstoppar är våra tempel. I dem möter också nutida heliga Gud. I templen uppenbaras Kristi kärlek genom symboler och förrättningar.

Templet i Finland ligger bokstavligen på en höjd där trappor i flera avdelningar leder upp till ingången. Detta för tankarna till Jesajas ord: "Kom, låt oss gå upp till Herrens berg, till Jakobs Guds hus. Han ska lära oss sina vägar så att vi kan vandra på hans stigar" (Jes. 2:3).

Templet i Finland är det tredje i Norden. Det stod klart på hösten 2006. Innan templet invigdes hölls öppet hus för allmänheten. Denna händelse fick stor uppmärksamhet i finsk media. I stället för det då högt uppsatta målet 25 000 besökare kom 56 000 människor från hela landet för att se det utomordentligt vackra finska templet.

Det första dopet i Finland utfördes 1876. I september 1947 etablerades kyrkan i landet. Vid den tiden var 129 personer redan döpta. År 1977 organiserades Helsingfors stav och Tammerfors stav 1983. Nu är det totala antalet medlemmar i Finland 4 901.

"Vi känner oss storligen välsignade", säger president Syvänen om tiden i Finland. "Den blev en naturlig fortsättning på vår treåriga kallelse som rådgivare i templet i Stockholm mellan 2009 och 2012." ■

Seppo och Kirsti Syvänen

Konsert för Sverige

I Rebecca Sturesdotters föräldrahem har man alltid gjort lite extra för att markera Sveriges nationaldag. Denna tacksamhet mot vårt fantastiska land har följt med Rebecca i hennes nuvarande ämbete som musikordförande i Malmö stav. För andra året i rad har stavens medlemmar den 6 juni fått ta del av en konsert med bara svensk musik. Vi börjar med att sjunga nationalsången, sedan går det vidare genom sommarklassiker och nyskrivna sånger om vårt vackra land.

Värdpar även i år var Jakob och Erin Karlsson som elegant och humoristiskt tog oss igenom programmet. De vinklade sina kommentarer från

sitt speciella perspektiv, då Erin nyss blivit svensk medborgare. De flesta av stavens enheter var representerade när vi fick lyssna till svensk instrumentalmusik, solosång och körsång framförd av talanger från 5 till 75 år. ■

FOTO TEREZ NILSSON

**Värdparet Jakob och Erin Karlsson
från Lunds församling**

FOTO TEREZ NILSSON

**Rebecka Sjödén,
Hanna Saffer,
Ellen McKnight
och Rebecca
Sturesdotter
framför "Strövtåg
i hembygden" av
Mando Diaó.**

Att grilla är sommar

Renée Broch Augustsson

Ätminstone en grillfest under sommaren är lite av en tradition i Jakobsbergs församling i Stockholm.

FOTO RENÉE BROCH AUGUSTSSON

Patricia Olivarez Cisternas

Inga Engzell

I år gick denna begivenhet av stapeln lördagen den 9:e juni och den var efterlängtd eftersom det av olika anledningar inte blev något grilla av förra sommaren. Men nu var det dags igen och flera grillar var i gång. Vid den ena grillen fanns vår biskop, Viktor Fhors, som vände korvar

och annat med den äran. En annan grillmästare var Patricia Olivarez Cisternas.

Ute på gräsmattan stod dukade bord och några av dem var placerade i skuggan, vilket var skönt med tanke på att det rådde högsommarvärme. Var och en hade med sig det som skulle grillas. Sallader, dryck och desserter tillhandahölls av våra unga kvinnor som också hade organiserat det hela.

Alla verkade trivas, unga som gamla. Inga Engzell, en av våra äldsta systrar, njöt av gemenskap och sommarväder. Med oss hade vi också två fyrbenta vänner. Marit, vars matte är Lisbeth Sandström och Ninito, vars husse är Antonio Grez.

De som önskade kunde vara med i lekar efter maten. Annars var det fritt fram att bara koppla av eller ta sig hem mätt och belåten. ■